

Full gjenopprettelse! (ånd, sjel og legemet)

Teksten er i hovedsak utgangspunktet og utkast for undervisningen, skrivefeil og andre grammatiske feil kan forekomme.

Se og lytt til undervisningen på:

<https://www.bibelundervisning.com/seminar/gjenopprettelse.html>

Handler de gode nyhetene bare om en billett til himmelen? Eller er de gode nyheten også aktuelle her nede? Mange kristne bare venter bare på å komme seg til himmelen, og det er kun det de lever for. De har så og si gitt opp å prøve og få til et kristenliv her nede, og opplever ingen glede ved det.

De går kanskje på møter, synger lovsanger, sier amen og holder en kristen fasade, men på innsiden har de liten eller ingen glede.

Gode nyheter, betyr gode nyheter. Ikke de frustrerte nyhetene, ikke de håpløse nyhetene, ikke de kjedelige nyhetene, ikke de deprimerte nyhetene, ikke de dømmende og fordømmende nyhetene, ikke de sinte og ukjærlige nyhetene, men virkelig gode nyheter!

Vi kristne har dessverre ofte fremstilt Evangeliet, som betyr nettopp: Gode nyheter, som det jeg har nevnt over, og det er ikke de gode nyhetene!

Hvis du gjenkjenner deg i noe av det jeg har nevnt over, kanskje du bør spørre deg selv noen spørsmål?

Gode nyheter bør gi oss glede, hvis du ikke opplever glede i ditt liv, og kanskje spesielt i ditt kristenliv og i ditt forhold med Gud, burde du stille deg selv noen spørsmål.

Opplever du ofte følgende: Det er kjedelig å gå på møter, og/eller du ikke helt forstår hva som blir sagt og undervist og det oppleves forvirrende, eller blir du ofte bare mer frustrert og føler alltid du må prestere bedre og «korsfeste» noe mer og/eller du føler deg ofte fordømt, eller opplever du store men tomme ord og løfter som aldri blir en realitet? Føler du deg mer elsket og verdifull etter ett møtet? Blir du ofte minnet på din synd og syndevaner, som du aldri føler du har seier over?

Ikke alle møter samlinger vi er på er like, og et møte kan bety mye for en, men lite for en annen, men her snakker jeg om ofte og gjentatte opplevelser.
Hvis du opplever dette, så vil jeg utfordre deg på å spørre deg noen spørsmål, og mitt ønske med dette seminaret er at du skal få svar på mange av dem.

Jeg tror virkelig at vi har de gode nyhetene, og det handler ikke bare om en billett til himmelen! Gud ønsker at du skal ha det godt på alle måter, akkurat nå, i denne verden. (3 Joh 1:2)

Gud ønsker ikke at du skal være syk eller deprimert, og ofte henger de sammen også. Depresjoner kan faktisk føre til at vi blir syke, og sykdom kan også igjen gjøre oss deprimert og lede til en følelse av maktesløshet og håpløshet.
Jeg vil snakke en del om dette i dette seminaret.

Jeg påstår ikke å ha sett alt, men jeg har et vitnesbyrd og historie jeg kan fortelle, for jeg opplevde mye, eller så og si alt av det jeg har nevnt over. Jeg var også både syk og deprimert over ti år også.

I dette seminaret vil jeg ta opp følgende temaer: Hvem er du? (Identitet), Gud ønsker deg frisk både psykisk og fysisk, han at du skal ha glede og lede deg ut av depresjon, et rett bilde av Gud og deg selv, det at vi har en åndelig fiende og du kan ta negative tanker til fange, hva er synd, hva er omvendelse (og det er kanskje ikke hva du tror) og frihet fra frykt og frykt for avvisning.

Jeg vil oppfordre deg til ikke å tenke: Dette har jeg hørt før, jeg trenger ikke høre dette. Jeg tror dette er annerledes enn mye av det du hører rundt i kristen Norge i dag.

Er det gode nyheter vi forteller?

Jeg har disippelgjort personer siden jeg er i 20 årene, men en av mine største frustrasjoner er når jeg ser mange av dem skli tilbake til gamle tankebaner og syndevaner, derfor begynte jeg å sette spørsmålsteget ved det jeg selv hadde undervist i mange år.

Forvirring

Det er mye forvirring er rundt dette her: Vi kristne sier på den ene siden at Gud elsker alle mennesker og Jesus døde for alle menneskers synd, men hater og vil straffe alle de som ikke tro det samme som oss, enten det gjelder «feil» teologi, trosretning eller andre religioner, eller de som gjør store synder.

Er dette gode nyheter?

En annen ting vi sier er: Vi er alle verdifulle og unike, men på den andre siden at vi bare er støv, skitne syndere og har en onde og syndefull skapning og natur, eller at vi er halvt ond halvt god på innsiden, og vi må prøve å drepe den onde siden ved oss selv.

Gir dette oss et sunt sinn? Og er dette gode nyheter?

Vi sier at Gud døde for vår synd og all sykdom (inkludert psykisk), men vi kan ikke regne med at vi kan få oppleve det her nede eller at det kanskje til og med er Gud sin vilje. Han vil sikkert lære oss noe gjennom det. Gud sin gjenopprettelse er bare når vi kommer til himmelen.

Er dette gode nyheter?

De gode nyhetene er dette: Gud elsket alle i denne verden, enten du er en kristen eller ikke. Om du er muslim, buddhist, homofil, ateist, narkoman, alkoholiker, kriminell, røyker eller gjør andre store eller mindre gale ting, det vil si: synde, så sendte Gud sin sønn til denne jorden for deg! Han gjorde dette fordi han elsker deg og ønsker å ha fellesskap med deg!
Han kom ikke for å dømme deg, men for å gjenopprette deg!

Først av alt kom han for å gjenopprette vårt forhold til ham.

2 Kor 5:19

19 for Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv, så Han ikke tilregner dem overtredelsene deres

For det andre kom han for å gjenopprette oss, og å gjøre oss nye.

2 Kor 5:17

17 Derfor om noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi. Se, alt er blitt nytt.

Kol 3:10

10 og har ikledd dere det nye menneske, som blir fornyet til kunnskap etter bildet av Ham som skapte det.

Sal 23:3 (Fra engelsk King James)

Han gjenoppretter min sjel.

For det tredje kom han for å gjenopprette våre kropper.

Ja vi skal få nye legemer en dag, men Gud ønsker også at vi skal oppleve fysisk gjenoprettelse av våre legemer her nede også.

Isaiah 53:5

5 ...og ved Hans sår har vi fått legedom.

Før du drar en for rask konklusjon om at alt dette har du hørt før, eller du tenker: Ikke ennå en som sier at bare du tror nok skal du bli helbredet, eller om du gir nok penger, vil Gud både gi legedom og rikdom, eller ikke ennå en som snakker om «hyper» og billig nåde, at det ikke finnes en fortapelse, eller en som tror at Jesus allerede har kommet tilbake.

De to siste vil jeg forresten ikke kommentere i denne undervisningen.

Jeg er overbevist om at hvis du får tak i hva jeg har å si, vil du se at de gode nyhetene er bedre enn du tror.

Jeg ønsker også å nevne dette, før du kanskje drar en feil konklusjon om at denne personen som skriver dette ikke har opplevd mye motgang i livet:

Jeg var syk i over 10 år. En sykdom som ingen lege kunne gi svar på. Jeg hadde alle slags matallergier, konstant hodepine, pusteproblemer, problemer med å sove, for å nevne noe.

Jeg vet godt hva det vil si å være deprimert over lang tid.

Jeg vet godt hva frykt og frykt for avvisning er.

Jeg vet hva selvmedlidenhet er

Jeg vet godt hva fordømmelse og det ikke å strekke opp til en standard er.

Jeg har et vitnesbyrd om at Gud har gjenopprettet meg på disse områdene, og det har sammenheng med alt det jeg har nevnt over, og det jeg vil snakke om i denne undervisningen/seminaret:

Gud ønsker virkelig å gjenopprette oss på alle tre plan: Ånd, sjel og legemet og i tre forhold: Til Gud, oss selv og andre. Dette er nøkkelen til full gjenoprettelse.

Gud er god og han ønsker at vi skal ha det godt og å ha fremgang på alle plan!

I din helse, økonomi, i dine forhold som: til deg selv, din kone, mann eller familie, venner, naboer og bekjente og ikke minst ditt forhold til Gud.

3 Joh 1:2

2 Du elskede! Jeg ber om at du må ha framgang i alle ting og være ved god helse, slik som også din sjel har det godt.

Det jeg ønsker med denne undervisningen og seminaret er å gi deg håp, hjelp og legedom (ånd, sjel og legemet)

Husk også at det å fornye våre sinn, som det alt handler om, er noe som ikke skjer på en dag, men det er en prosess. Men jeg vil også si: Det kan skje fortere enn du tror! Selv legedom.

I denne undervisningen/seminaret har jeg samlet mye av det jeg har undervist de siste årene på www.bibelundervisning.com og www.nettbibelskolen.com, men jeg har også skrevet om en del og har med en del nytt, så få med deg hele dette seminaret, selv om du kan ha hørt noe av det jeg har undervist før.

Retts bilde.

Jeg vil i dette seminaret si litt om å få det rette bilde av Gud og oss selv, og det er kanskje det aller, aller vanskeligste å snakke om og få dette igjennom til kristne. For det er veldig mye feil-programmering der ute, og jeg kan til og med få mange amen (eller likes på Facebook) når jeg sier en del av det jeg sier, men jeg vet de har ikke fått tak i det likevel.

For det første så tror de kristne at de allerede vet alt hva det trengs å vite om Gud, de er da kristne. Når det kommer til oss selv, tenker vi ofte at det går ganske bra, eller vi lever litt i selvfornektelse og delvis forakter oss selv uten at vi helt ser det.

Jeg vil spørre deg dette: Føler du at du kan stole på Gud i absolutt alle livets situasjoner, nå snakker jeg ikke om bare en positiv trosbekjennelse, for det kan lett si, men dypt nede i ditt hjerte gjør du det? For eksempel når det kommer til din fremtid, din økonomi, dine barn, ditt ekteskap, din helse også videre, stoler du alltid hundre prosent på Gud i dette?

For å være ærlig med deg, og jeg tror hvis du er ærlig også, så tror jeg ikke svaret vil være et klart ja hverken for deg eller meg.

Det vil kanskje heller være: Jeg ønsker det, av og til eller jeg prøver (så godt jeg kan).

Alt dette henger sammen med vårt gudsbilde og hvordan vi ser på oss selv, og jeg vil snakke mer om det i dette seminaret.

Som never så sier ikke jeg at jeg har fått alt til hundre prosent, men det er ikke det det handler først og fremst om, men å bli mer og mer kjent med en person som elsker deg ubetinget og som virkelig bryr seg om deg, og det er en prosess, en prosess jeg fremdeles også er i, for denne verden, religiøsitet og religion vil gjerne programmere oss om det motsatte.

Som: Gud er ikke til å stole på, Gud bryr seg ikke om din situasjon, Gud vil ikke hjelpe deg før du klarer å leve opp til hans standard, og ikke gjøre noen synder. Gud er hellig og du kan ikke nærme deg han hvis du har synd i ditt liv, eller hvis det finnes en Gud er han ikke helt god, og han vil hvert fall ikke hjelpe deg.

Et rett bilde av Gud og av oss selv er helt avgjørende for vår gjenoppbyggelse. Ikke et perfekt, men et mer og mer riktig bilde av Gud og den du er.

Jeg har et vitnesbyrd om helbredelse som henger sammen med det jeg har sagt her.

Litt etterhvert vil vi også se mer på hvordan rydde vekk løgner om Gud og oss selv, og hvordan vi kan finne gjenoppbyggelse.

Mitt vitnesbyrd om fysisk gjenoppretelse, helbredelse.

Jeg ønsker å fortelle deg et vitnesbyrd fra mitt eget liv når det kommer til dette med helse og helbredelse, for Gud har hjulpet meg til å bli frisk fra kraftige og livstruende matallergier.

Sommeren 2001 begynte jeg å bli dårlig. Jeg kunne av og til ha noe astma lignende symptomer, pluss en del magesmerter, irritabel mage og ofte mye hodepine, konsentrasjonsvansker m.m. Jeg gikk til legen, og fikk noe astmamedisiner, men av dem ble jeg bare verre. Da oppdaget de at jeg hadde sopp i halsen, og jeg fikk soppmedisin mot dette. Men etter sopp-kuren ble ikke ting bedre, men de ble etter hvert bare enda verre.

Jeg ble sendt til mange forskjellige doktorer og de gav meg mange forskjellige medisiner, men alt hva jeg prøvde på gjorde meg bare verre.

Jeg var til slutt veldig lei og fryktsom, for til tross for mange prøver fant ikke legene noe galt med meg.

Legene trodde heller ikke helt på meg at jeg var sjuk, men jeg var skikkelig sjuk.

Etter omtrent seks måneder kom jeg over noen som hadde hatt noe lignende, og de sa at det kanskje var noe som het candida-allergi, en slags soppinfeksjon. Og denne candidaen førte til at jeg hadde mange matallergier.

Da jeg kom tilbake til Norge, dro jeg på en alternativ klinikk i Oslo, som sa de kunne hjelpe meg til å bli frisk. Jeg tok noen dyre timer, og fikk beskjed om å gå på en to måneders streng diett der jeg ikke skulle spise blant annet: Sukker, mel, gjær, sopp, brød, melkeprodukter m.m. Pluss at jeg måtte ta en del dyre naturmedisiner. Jeg gjorde dette i over tre måneder, men ble ikke bedre.

Etter seks måneder kom jeg over en artikkel på nettet om amalgam fyllinger, og pga kvikksølv som dette utgav, kunne man få candida-allergi. Jeg hadde ganske mange amalgam fyllinger, så jeg tenkte at det må være løsningen.

De på den alternative klinikken trodde ikke helt på det, så jeg fant en ny alternativ lege som gjorde det. Og jeg begynte på en smertefull og dyr prosess med å fjerne all amalgam i tennene mine. Det tok over ett år, og kostet meg rundt 20-30 000 kroner. All venting, og at ingen ting ble bedre gjorde at jeg ofte var deprimert og frustrert.

Da jeg var ferdig med dette, måtte jeg gå igjennom noen dyre kurer som skulle rense kroppen min for kvikksølv og andre ting. Og etter dette begynte jeg igjen på en to måneders streng diett og kur for å bli frisk, men etter tre måneder var jeg fremdeles like ille. Jeg begynte å spise mindre og mindre utvalg av mat, og jeg reagerte allergisk på mer og mer. Jeg begynte å bli rimelig frustrert, og da jeg kom til den alternative doktoren, skjønnte han ikke hvorfor jeg ble dårligere.

Men da sa han at han hadde fått en ny naturmedisin som hadde hjulpet andre med min sykdom. Jeg prøvde denne medisinen, men etter to dager ble jeg så dårlig at jeg måtte

stoppe. Jeg fikk veldig store pustevansker, pluss hodepine, svimmelhet m.m. Det verste var nok at jeg hadde veldig vanskelig med å puste inn. Etter som dagen gikk og jeg ikke ble bedre, begynte jeg å få panikk. Jeg ringte doktoren, men han kunne ikke hjelpe meg, og han skjønte ingen ting.

Jeg kunne heller ikke gå til noen vanlig lege, for de hadde også gitt meg opp.

Da kom jeg over en annen alternativ lege, som var enda mer alternativ enn den forrige. Kontoret hans var tydelig preget av østlig religion og filosofi, men jeg var så desperat at jeg var villig til å prøvde hva som helst for å bli frisk. Han hadde selvfølgelig noen nye kurer for meg, og jeg fikk ett svakt nytt håp. De hjalp litt til å begynne med, men så ble det verre igjen, og etter noen måneder og noen tusen kroner senere ristet igjen denne doktoren på hode, og han visste heller ikke hva han skulle gjøre med meg.

Nå var jeg virkelig deprimert og fryktsom, alt jeg hadde prøvd på av doktorer var mislykket. Jeg merket at min tro på Gud hadde blitt svakere også, for hvor var han i alt dette? Jeg hadde ropt ut til ham i min frustrasjon, men det følte ikke som han hadde hørt meg. Det var også noen som sa til meg at det kanskje var Gud som ville at jeg skulle være sjuk, kanskje han hadde en skjult mening med det. Dette hjalp meg så absolutt ikke, og dette fikk meg ikke akkurat til å søke Gud mer, eller føle meg bedre. Men allikevel gav jeg ikke opp Gud, jeg visste dypt i mitt hjerte at Gud var god og at han ikke hadde forlatt meg.

For det meste lå jeg bare våken i sengen, for å gå gjorde det vanskelig for meg å puste. Nettene var ofte verst, jeg kunne våkne opp midt på natta av at jeg ikke fikk puste, og gispet etter pusten. Noen ganger var jeg i halv søvne, og jeg følte jeg ikke fikk puste ordentlig, men jeg klarte heller ikke å snu meg og våkne skikkelig opp. Dette var mildt sagt et mareritt. Mange ganger ønsket jeg bare å slutte å puste og komme meg til himmelen.

Jeg kom over noen bøker om helbredelse og begynte å lese litt i dem, og de hjalp meg litt til å få nytt håp. Jeg prøvde å komme meg på flere helbredelsesmøter. Det var et slit og komme seg dit, og det var like skuffende hver gang, for jeg følte ikke at noe hadde skjedd. Jeg visste Gud hadde kalt meg til Thailand, så jeg tenkte: Kanskje Gud vil sjekke min lydighet, og at han vil helbrede meg når jeg drar til Thailand. Dette var nok ikke den eneste grunnen til at jeg dro, for jeg orket heller ikke tanken på og bare ligge i en seng i Norge resten av livet og ikke gjøre noe, jeg visste også at Gud hadde kalt meg ut dit.

Så november 2003 dro jeg ut til Thailand, men jeg ble ikke bedre. Jeg lå i en seng de meste av dagene der også, og etter en måned tenkte jeg at hvis jeg bare fastet og spiser kun ris for en uke eller to, og så prøver på en medisin jeg hadde tatt med meg, da kan jeg kanskje bli frisk. Jeg prøvde dette, men da jeg skulle begynne å spise kjøtt igjen, reagerte jeg kraftig på dette og fikk igjen store pustevansker. Nå innehold min diett av noen få grønne grønnsaker og ris. Min vekt var nede i rundt 50 kilo, og tre år før veide jeg nesten 90 kilo.

Om jeg ikke hadde vært deprimert før, så var jeg deprimert nå. Jeg *følte* ingen kunne hjelpe meg, selv ikke Gud. Jeg har slitt en del med avvising i livet mitt, og nå følte jeg meg avvist av Gud også. Jeg hadde gjort alt jeg kunne, prøvd alle leger, brukt opp alle penger jeg hadde og til og med gitt meg selv helt til Gud, men ingen ting hjalp. Jeg sa til Gud: «Ta mitt liv, jeg vil ikke leve mer!». Det var dette jeg følte, men dypt nede i meg var det noe som ikke ville gi seg, jeg har alltid vært en person som ikke ønsker å gi seg, og jeg visste at Gud ikke hadde forlatt meg, selv om det var det jeg kanskje følte. Det var en som ba for meg, og jeg ble litt bedre. Jeg kom meg hjem til Norge etter fem måneder i Thailand og høsten 2004 dro jeg til ett bønnesenter i USA for å søke Gud.

Et gjennombrudd

Jeg fikk et gjennombrudd på dette bønnesenteret, men ikke på den måten som jeg trodde.

Jeg husker jeg våknet en morgen og jeg var veldig dårlig. Jeg hadde pusteproblemer, hodepine, magesmerter også videre, og jeg sa til Gud: "Gud! Du må tale til meg i dag!" Jeg var desperat etter noe som kunne gi meg en oppmuntring. Jeg hadde meldt meg på en tjeneste der noe skulle be og profetere over meg, og jeg håpet på at noe ville skje denne dagen.

Da den første personen skulle profetere over meg, sa han: "Du har et stort hjerte for Israel og det Jødiske folk." Jeg kjente hvordan mitt håp om at Gud ville tale til meg ble knust. Skuffet tenkte jeg: "Gud vil nok ikke tale til meg i dag". Det var ikke akkurat hva jeg ønsket å høre.

Da jeg kom ut satte jeg meg ned og klagde min sak for Gud og sa: "Israel! Hvorfor kunne du ikke heller sagt noe slik: "Jeg ser at du går og har gått igjennom en veldig tøff tid, men i dag vil jeg fri deg ut. Din legedom vil komme snart" Og gitt meg Jes 53 eller noe slikt. Da følte jeg Gud sa til meg: "Husker du hva jeg viste deg for to dager siden?" Jeg hadde da vært på et seminar der ei jente hadde fått et skriftsted som var til noen av oss som var syke, og jeg følte at det som hun hadde sagt var til meg. Det hun fikk var historien om Na'aman i andre Kongebok 5. Na'aman var den syriske kongens hærfører, og han var spedalsk. Na'aman får høre om profeten Elisa, og kommer til huset hans. Na'aman hadde store forventninger og planer om hvordan profeten skulle helberede ham, men da de kommer til huset til Elisa, kommer han ikke engang ut og møter denne hærføreren, men han sender ut tjeneren sin med en beskjed om at han skulle dyppe seg sju ganger i Jordan. Na'aman blir fornærmet og sier:

2Kong 5:11-12

Jeg tenkte at han ville komme ut til meg og stå fram og påkalle Herrens, sin Guds navn og føre hånden fram og tilbake over det syke stedet, og ta bort spedalskheten.

Er ikke elvene ved Damaskus, Abana og Parpar, bedre enn alle Israels vann! Kunne jeg ikke bade meg i dem og bli ren? Og han vendte om og drog bort i vrede.

Han hadde heldigvis en tjener som var litt mer vis og fikk overtalt ham.

2Kong 5:13

Dersom profeten hadde bedt deg gjøre noe vanskelig, ville du da ikke ha gjort det? Hvor meget mer når han bare sier til deg: Bad deg, så skal du bli ren!

Jeg skjønnte at jeg hadde gjort som Na'aman, og diktert Gud hvordan han skulle gjøre det. Jeg hadde også blitt fornærmet på Gud fordi han ikke hadde gjort det på min måte. Jeg så også at begge disse tingene var noe jeg hadde en tendens til å gjøre, og jeg omvendte meg fra dette.

Da jeg skulle gå hjem til der jeg bodde, kom jeg forbi bok-kiosken som bønnesenteret har. Jeg tenkte at jeg alltid kunne stikke innom der å se om de hadde noen interessante bøker.

Jeg fant et par bøker, og en av dem virket veldig interessante. Jeg satt meg ned i hagen der jeg bodde, og begynte å lese denne boken. Hun som skrev den hadde virkelig gått igjennom mye. Hun slet blant annet med allergier som ingen leger fant ut av. Hun var allergisk mot alt. Til og med ting i miljøet som lukt av parfyme, tepper, maling etc. På det verste bodde hun i bilen. Hun hadde prøvd absolutt alt, men ingen ting hadde hjulpet henne. Sykdommen ble av legene erklært som kronisk og uhelbredelig. Da jeg leste det

kjente jeg meg veldig mye igjen, men dette var ti ganger verre. Hun slet med dette i nesten 20 år før hun fant løsningen og ble frisk.

Jeg fant også ut etter hvert at denne kvinnen faktisk var medlem av det bønnesenteret jeg var på. Så senere fikk jeg en oppmuntrende samtale med henne.

Gud gav meg svaret på hvordan bli frisk ved å lese denne boken. Jeg skjønnte at følelsene mine var årsaken til sykdommen, og at spesielt frykt for avvisning var hovedårsaken.

Jeg var ikke helt klar over det da, men min frykt for avvisning var ikke bare ovenfor andre mennesker, men også ovenfor Gud. Jeg var redd for at jeg ikke klarte å leve opp til den standarden Gud hadde for meg, til å leve et hellig liv.

Jeg var fremdeles veldig lovisk programmert, selv om jeg ikke helt så det selv. Så selv om Gud gav meg nøkkelen der i USA, tok det meg mange år å se hvor lovisk programmert jeg var

Jeg husket jeg leste noen bøker om blokkeringer til helbredelser og jeg følte jeg skårte ganske bra på det meste, men ikke alle. Og ikke alle hjalp meg noe særlig heller. Jeg reagerte spesielt litt på at de sa at hvis jeg ikke gav tienden og velsignet og ba for Israel så ville ikke helbredelsen skje.

Noen sa også at vi måtte bekjenne alle våre synder både før og etter vi ble kristen for at Gud kunne helbrede, og vi måtte passe på at vi ikke falt inn i noen synder. Nå sa de ikke dette helt dirkete på denne måten, men ofte var det dette hva de indirekte sa, eller det var kanskje også slik jeg leste det, uten at de som skrev det nødvendigvis mente det akkurat slik.

Denne tankegangen ledet meg faktisk inn i en frykt, for hva om jeg hadde glemt å bekjenne en synd jeg gjorde for 20 år siden eller om jeg ikke hadde gitt tienden på øret, eller jeg glemte å be for Israel, ville da Gud holde tilbake sin helbredelse?

Det endelige gjennombrudd for min helbredelse

Jeg husker jeg kom tilbake fra en tur i USA hvor jeg hadde vært på seminarer om hellighet og helbredelse, men jeg hadde fremdeles ikke blitt helbredet og jeg søkte etter ting som kunne blokkere den, som for eksempel synder jeg hadde begått.

Jeg hadde gjort det ganske bra for en stund når det kom til synder, jeg hadde ikke falt i noen av de «store» (jeg tror jeg levde ganske rettfærdig egentlig, men jeg hadde noen store i mine øyne allikevel), men så kom jeg på at jeg hadde kjøpt noen DVDer som ikke var ekte da jeg var i Thailand, og jeg tenkte: Dette må være det! Så jeg lagde et bål, bekjente min synd og brente alle DVDene, og jeg tenkte: Nå vil Gud helbrede meg! Men ingen ting skjedde, og jeg følte hele tiden at det var noe mer jeg måtte gjøre eller bekjenne.

Jeg strevde og strevde for å gjøre meg verd for helbredelsen, men ingen ting så ut til å være bra nok. Det var alltid noe mer jeg måtte gjøre for å gjøre meg fortjent til å bli helbredet. Jeg så ikke at jeg selv hadde lagt meg under loven igjen.

Dette pågikk i noen år inntil jeg en dag satt frustrert på et hotellrom i Chiang Mai i Thailand og ropte ut til Gud: Hva mer må JEG GJØRE!

Da hørte jeg Jesus sin stille og milde stemme: Bare vit at jeg elsker deg Tore!
Den setningen har snudd alt på hode for meg, og den er en av mine aller største åpenbaringer! Det tok litt tid før den gikk opp for meg, for jeg var så programmet til å tenke lovisk, men den har satt meg fri!

Dette er det eneste sannhet du trenger å høre også: Bare vit at jeg (Gud) elsker deg!
Denne sannheten er det som vil helbrede deg også, når du får latt den synke ned i ditt

hjerte!

Den vil også sette deg fri fra ditt selvstrev og din frustrasjon av og aldri nå opp. Det å vite at Gud elsker oss ubetinget vil gjøre at vi ser vår verdi, for hvorfor elske noe som ikke har noe verdi. Vi er verdifulle, det er derfor Gud elsker oss.

Dette er det viktigste av alt: Bare vit at Gud elsker deg!

Finn tilbake til den du er

«Din sanne fiende er ikke deg selv, men løgnene du tror om deg selv!»

Teamet om vår identitet er et emne som har opptatt meg helt siden jeg var i tenårene. Det er også ofte i tenårene dette spørsmålet kommer opp: Hvem er jeg egentlig? Det er ofte forbundet med vår fremtid og hensikten med livet.

Dette er også ofte et spørsmålet som igjen kommer opp midt i livet, når man ser tilbake og ser på hva man har utrettet i livet, og igjen hva som ligger foran. For mange kan dette være like tøft som å finne sin identitet som da man var i tenårene. Dette er det vi ofte kaller midtlivskrise og kan føre til depresjon.

Når man har blitt førti og femti år har man lagt seg til mange vaner, mange av dem negative, og har også tatt mange valg, kanskje mange man angrer på. Spørsmålet når vi ser på negative valg vi har tatt er ofte: Er dette virkelig den jeg er og har blitt, er dette den sanne meg?

Da jeg var rundt 43-45 år hadde jeg en liten midtlivskrise som dette, og jeg var fremdeles litt forvirret rundt min sanne identitet.

Det var blant annet syndevaner jeg fremdeles slet med, og valg jeg hadde tatt, ting jeg hadde sagt, som jeg angret på. Jeg hadde opplevd en del avvisning, og av og til foraktet jeg til og meg selv. Spørsmålet var ofte: Hva er galt med meg? Eller hvordan kunne jeg si og gjøre dette? Av og til foraktet jeg også min litt stille karakter og personlighet. Jeg var ikke alltid den som sa mest i sosiale sammenheng. Det siste var mer et problem i tenårene, men selv i en alder av over 40 år plaget det meg til tider.

Dette med identitet hadde også forvirret meg mye.

På den ene siden fikk jeg høre at vi bare var syndere, selv etter vi ble kristne. På den andre siden fikk jeg høre at jo vi er rettferdige, men vi har fremdeles en syndig skapning på innsiden, eller det er en syndig del av oss. Et ord som ofte ble brukt (og blir brukt) er kjødet, onde natur, syndenatur eller menneskenaturen.

Jeg hørte utrykk som: Ja... ånden er villig, men kjødet er så skrøpelig.

Du har kanskje selv sagt det og sitert det? Dette er faktisk ofte brukt som en unnskyldning for synder vi gjør, hvis du tenker godt etter, og det er heller ikke frihet i dette utsagnet.

Vi tenker ofte på kjødet som noe ondt, og at den er en del av oss, en del av vår identitet, som er ond.

Men sa ikke Jesus dette, at at ånden er villig, men kjødet skrøpelig? (Matt 26:41)

Det stemmer at Jesus sa dette, men i hvilken sammenheng sa han det i, og sa han at kjødet i denne sammenheng, er ondt? Jeg vil forklare ordet kjødet litt senere, for det har forskjellige betydninger i sammenhengen det er brukt i.

Men i denne sammenheng er det brukt i forbindelse med at disiplene var trøtte og sovnet den natten Jesus ble forrådt. Ja våre fysiske kropp er skrøpelige, vi kan brette et bein, vi kan bli syke og vi kan bli trøtte, men betyr dette at vår kropp er ond? Vi har også mange lyster, men er for eksempel matlyst noe ondt?

Noen tror det, både at lyst/begjær og våre kropp er onde, og det var til og med en sekt og vranglære på apostlenes tid som lærte dette. De sa at alt som er fysisk og at kroppen er ond, det er kalt Gnosismen. Denne læren er fremdeles aktiv i en eller annen form i de fleste religioner i dag, og kristne er ingen unntak her. Forsakelse av kroppen og munke- og nonne ordningen er et eksempel.

En del tenker på våre lyster og begjær som noe ondt. Spesielt når vi leser dette verset:
Jak 1:14-15

14 Men hver og en blir fristet når han blir dratt bort og lokket av sitt eget begjær.

15 Når så begjæret har unnfanget, føder det synd. Og synden, når den er blitt fullmoden, føder død.

Kan jeg fortelle deg en ting: Dine lyster og begjær er skapt av Gud, og de er i utgangspunktet godt. De er faktisk helt essensielle for vår eksistens.

Før du blir for opprørt over det jeg sier, la meg spørre deg dette: Har du matlyst? Er det begjæret du har etter å spise mat syndig? Jeg håper ikke det, for da ville du fort ha sultet i hjel.

Topp to av de sterkeste lystene vi har er sexlysten (matlyst er nummer en). Er det ønske og begjære du har om sex synd?

Noen sterkt religiøse vil kanskje si det. For en del tiår tilbake så var det også mange som så på sexlysten som synd i Norge, og sex var bare et nødvendig onde for å føre slekten videre (den skulle ikke nytes).

I dag er de fleste klar over at sex i seg selv ikke er en synd, for da ville det ikke vært så mange av oss, men hvis du mater denne lysten med de feil tankene, vil den begynne å føde synd og hvis du dveler før mye ved dem, kan den føre til død over for eksempel ekteskapet ditt og/eller forhold som du har.

Så husk dette: Dine lyster og begjær i seg selv er ikke noe ondt, men du trenger å ha visdom og kjenne sannheten, slik at synd ikke får kontrollen over dem. Gud har også gitt deg selvkontroll, det er en del av din nye og sanne natur.

Så hverken våre kropp og lyster er onde.

Paulus sier at våre kropp er et tempel for Den Hellige Ånd, hvis den var ond, kunne ikke Gud bo der.

1 Kor 3:16

16 Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere?

1 Kor 6:19

19 Vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den hellige ånd som bor i dere, og som er fra Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv.

Blir vi schizofrene når vi blir kristne?

Dette var en av forvirringen som jeg opplevde, og som gjorde at jeg ikke fikk ting til å gå opp. Når en del kristne snakker om det kristne livet kan det ofte virket som vi ble schizofrene da vi ble kristne.

På den ene siden får vi høre av vi er veldig verdifulle.

En av mine favoritt sanger da jeg vokste opp i og i tyve årene var denne sangen: Du vet vel om at du er verdifull, at du er viktig her og nå. Jeg fikk også høre: Vi var Guds øyenstein, skapt unik, hans elskede barn.

Men på den andre siden så sier en del kristne: Vi er bare støv og noen usle, skrøpelige og syndefulle skapninger.

Den forklaringen jeg fikk i det karismatiske miljøet var at det var snakk om vår ånd som var hellig, ren og verdifull, mens vår sjel og kropp fremdeles var syndig og ond, men jeg har alltid hatt vanskeligheter med å identifisere meg selv som kun en ånd.

Min vilje, følelser og personlighet sitter i min sjel, men jeg fikk beskjed om at dette var vår sjel som jeg måtte korsfeste meg selv, og la ånden ta over. Indirekte vil dette si at jeg som person, identitet er ond.

For å bli kvitt «meg», skjedde dette gjennom ved å bruke mye tid i bønn og bibellesning. Du måtte mate ånden din, slik at kjødet ikke får ta overhånd. Og til slutt en dag, når du har streve nok, så blir det alt av Gud og i ingen ting av deg igjen.

Du har kanskje hørt utrykk som: alt av Gud, og ingen ting av meg. Han skal vokse, og jeg skal avta.

Det første er en forvridd utgave av Gal 2:20 som sier: Jeg lever ikke lenger selv.

Det andre er sitert fra døperen Johannes som snakket om en ny pakt som skulle komme.

Døperen Johannes representerte den gamle pakt som skulle avta og Jesus sin tjeneste og nådens pakt skulle overta, og det er sammenhengen i det sitatet, ikke at vi skal utslett oss selv.

Jeg så det ikke så klart før, men dette var både forvirrende og frustrerende. For jeg prøvde å korsfeste kjødet, jeg prøvde å dø til meg selv, jeg prøvde på alle måter å mate og styrke ånden, til og med ved å faste i 20 dager. Men det opplevdes alltid som ånden tapte likevel, hvert fall etter en stund.

Det virket som en ond sirkel, men mange, som meg, slo oss litt med ro med Romerbrevet 7 der Paulus snakker om en lignende kamp der det står: Det jeg ønsker å gjøre det gjør jeg ikke, mens det jeg ikke vil det gjør jeg.

Det var en mager trøst, og jeg var fremdeles frustrert og forvirret. For igjen kommer dette til bake til identitet: Er dette den jeg er? Og det brakte ikke med seg frihet, men fordømmelse.

Ja en dag skal jeg få en ny kropp, men jeg må fremdeles leve med den skrøpelige, skitten og syndige meg, som Jesus ofte måtte fikse på «ved sin nåde» til jeg kom til himmelen.

Jeg synes ikke dette var så gode nyheter. Greit at jeg har en billett til himmelen, men hva med meg her og nå. Hvis det jeg har sagt her nå var sant, hva er min hensikt her på jorden? Bortsett fra kanskje å prøve å få andre til å tro på de halvveis gode nyhetene (en billett til himmelen).

Hvis du har en familie og barn, så har du kanskje noe å leve for, men hvis du er singel, hva er da hensikten med å leve i en kropp og ha en personlighet som du ikke kan fordra? Hvorfor ikke bare gjøre slutt på det hele?

Dessverre har mange dratt denne konklusjonen, de fleste tar kanskje ikke sitt eget liv, kanskje i frykt for å miste billetten til himmelen, men de lever ikke et meningsfylt liv her og nå, mange er allerede døde på innsiden.

Mine spørsmål var: Finnes det et svar? Er det en annen måte å se dette på? Hva vil det si at vi er elsket av Gud? Elsker han bare vår undefinerbare ånd, eller elsker han hele meg: ånd, sjel og legemet? Og hvordan kan vi forklare dette?

Jeg har ikke problemer lenger med å forstå dette nå, selv om jeg fremdeles oppdager nye skatter og får nye lys og åpenbaringer om hvor fantastisk Gud har skapt meg og deg. Men det jeg sliter med er å få andre til å få tak i det, og å forstå det.

Det er så mange som har blitt programmert og innprentet med at vi bare er usle og skrøpelige skapninger, men de sier allikevel halleluja når jeg eller andre snakker om hvor verdifulle og høyt elsket vi er.

Forståelsen er ofte den at Gud må bare elske oss og har valgt det, men han kan egentlig ikke helt fordra oss, fordi vi så ofte synder.

Det har skjedd en forvirring, og jeg håper jeg kan få oppklare noe for deg.

Hovedspørsmålene er dette: Hva er vår sanne identitet og hvordan finner vi den?

En nedlagt lengsel etter å bli elsket

1Mos 1:13

31 Da så Gud det Han hadde gjort, og se, det var overmåte godt.

Ephesians 4:24

24 og dere har ikledd dere det nye menneske, som er skapt etter Gud, ved sannhetens rettferdighet og hellighet.

Salme 139:13-17

*13 For du har skapt mine nyrer,
du har vevd meg i mors liv.*

14 Jeg takker deg for at jeg er så underfullt laget.

Underfulle er dine verk, det vet jeg godt.

*15 Knoklene mine var ikke skjult for deg
da jeg ble laget på hemmelig vis og vevd dypt i jorden.*

16 Dine øyne så meg da jeg var et foster.

*Alle dager er skrevet opp i din bok,
de fikk form før én av dem var kommet.*

*17 Dine tanker, Gud, er dyrebare for meg,
summen av dem er ufattelig!*

Alle mennesker har en nedlagt lengsel, de har en lengsel og et behov etter å bli akseptert og elsket! Dette er en gudgitt lengsel, Gud skapte deg med dette behovet.

Helt fra du var født (til og med mens du enda var i mors mage), finner vi denne lengselen og behovet. Bare se når et spedbarn blir løftet opp eller hold til brystet, hvordan de fort slutter å gråte og er tilfredse. Selv eldre barn har behov for å føle seg elsket og akseptert, om det så bare er en klem eller litt ekstra oppmerksomhet.

For de fleste av oss vil livet etterhvert gi oss sår, og fortelle oss hvem vi ikke er. Den vil fortelle oss at vi ikke er elsket og akseptert. Dette blir ofte forsterket gjennom religiøsitet eller alle krav som blir satt til oss i denne verden.

Ikke for et øyeblikk tro at dette med krav bare gjelder de som ikke kjenner Gud, men du finner dette, og jeg har vært borte i det, i veldig mange kristne kretser også!

Jeg har truffet mange kristne som prøver så hardt på å prestere, og jeg var en av dem, de prøver både å vise hvor gode "kristne de er" ovenfor andre, eller for Gud. Dette kan til og med føre til at vi konkurrerer om hvem som presterer best! Hvem som vitner best, hvem som får mest folk frelst, hvem som ber mest også videre. De som føler de ikke får det helt til, og det er noe som gjelder de aller fleste, hvis de ikke lever i fornektelse, vil dette føre til utbrenthet, en følelse av konstant fordømmelse, og de er redd for at hvis de for eksempel ikke vitner nok, eller gikk glipp av å vitne for noen, vil deres «blod» være på deres hender. I overført betydning: Det er din feil hvis noen gå fortapt!

Kan jeg fortelle deg en god nyhet! Du trenger ikke å prestere noe for å bli elsket og akseptert av Gud!

I oktober 2018 fikk jeg en ny datter, min datter trenger ikke å prestere noe for å være min datter. Hun er helt og fullt akseptert av meg! Hun trenger ikke å bevise noen ting ovenfor meg, for at jeg skal elske henne.

Som min lille datter som bare sover og hviler, slik kan også du hvile i Guds hender og bare vite at du er ELSKET! Og når du ser dette kan jeg garantere deg at du ikke vil holde dette for deg selv.

Når vi ikke streker opp til kravene, som også religiøsitet går ut på; ikke nå opp til en guddomlig standard, vil følelsen og erfaring av avvisning og at man ikke er akseptert komme. Selvforakt og selv-fordømmelse er heller ikke langt unna med tanker som: du er og forblir en taper, hvordan kunne du gjøre noe slikt, du er bare skarp, du er ikke verdt noe, du betyr ingen ting, du vil aldri strekke til også videre.

Som nevnt så forsterker ofte religiøsitet eller loviskhet denne selvforakten. Den vil ofte fortelle deg: Du er bare en ussel skrøpelig synder som bare får håpe på at en litt fjern Gud er nådig nok. Eller de forstår at vi på sett og vis er elsket av Jesus, og at det handler om hans nåde, men vi har fremdeles en følelse av at vi fremdeles er usle skapninger som på en forunderlig måte Jesus elsker likevel, men vi er fremdeles litt usikker på Gud, vi tenker kanskje litt på ham som en sint Gud som egentlig vil straffe oss for våre synder? Men siden Jesus døde for deg, så får du nåde fra han også. Jesus er et slags filter Gud ser deg gjennom på.

Dette bildet er et forvrengt og perverterte bilde av Gud og av hvem du er. Gud sendte sin sønn til denne verden ikke fordi du først og fremst var en stor synder, men en elsket sønn eller datter av ham, som var fanget og budet av synd. I denne tilstanden ble du kalt en synder, for synden hersket og bandt deg, men det har aldri vært din sanne identitet.

Identitet og natur.

Av og til kan vi blande identitet og natur litt, for ofte går de litt i ett. Selv om du av naturen var synder før, betydde ikke det det samme som at synd var din identitet.

Ef 2:3

3 I disse levde også vi alle før i våre menneskelige lyster, og vi gjorde det som lystene og tankene ville. Vi var av naturen vredens barn, slik som de andre.

Vår natur var vredens barn, men ikke vår identitet. Vi har bare en skaper, som også skapte deg unik i fra mors liv av, han er alles originale far for vi alle ble skapt av ham. Djevelen og synd er ikke vår skaper, men den har alltid ønsket å forme deg i sitt bilde og at du skulle bli en del av dens natur, og gjennom Adams synd ble vi alle en del av denne naturen. Synd og djevelen ble og var en del av vår natur på grunn av Adam, men har aldri vært vår sanne identitet.

Paulus sa til de ikke kristne hedningene i Athen at vi alle er i Guds slekt:

Acts 17:28

28 For i Ham er det vi lever og beveger oss og er til, slik også noen av deres egne diktere har sagt: «For vi er også Hans slekt.»

Bibelen sier også at vi unikt ble formet i mors liv, og det David sier her er sant for absolutt alle, og det er om vår sanne identitet og verdi:

Sal 139:13-16

13 For det er Du som hadde mine nyrer i eie. Du vevde meg sammen i min mors liv.

14 Jeg vil prise Deg, for ved fryktinngytende gjerninger er jeg blitt et underverk. Underfulle er Dine gjerninger, og min sjel vet det så vel.

15 Mine bein var ikke gjemt for Deg, da jeg ble dannet i det skjulte og kunstferdig knyttet sammen i mors liv.

16 Som foster så Dine øyne meg. Og i Din Bok var de alle skrevet ned, de dager som var fastlagt for meg, før en eneste av dem var kommet.

Din identitet er noe du har fått som er unikt deg. Du er ikke som noen andre. Det er din unike personlighet og det som virkelig er deg. Din identitet er en del av din sjel, for det er der din personlighet også sitter.

Natur handler mer om en åndelig tilstand. Når det snakkes om sydenaturen eller syndelegemet så handler det om den åndelig tilstanden du var i før, men nå har du fått en ny natur, du er i en ny åndelig tilstand. Du har blitt rettferdig og kommet inn i lysets rike.

Da du ble åndelig født på nytt fikk du ikke en ny identitet, for du er fremdeles deg, din sjel og kropp, fødselsnummer og pass er fremdeles den samme, men du fikk en ny åndelig natur.

Vi trenger å finne ut hvem vi er, ikke hvem vi ikke er!

Mange kristne, og forøvrig ikke kristne, prøver å finne ut av hvem de ikke er, men du trenger å studere originalen for å finne den originale deg.

Det er derfor vi trenger Bibelen og virkelig oppdage hva den sier om oss!

Vi kan ha blitt programmert på så mange måter, selv av religion og tradisjoner.

Vi trenger å finne tilbake til hva Gud sa om oss da han skapte oss, og det han ønsker at vi skal finne tilbake til det bilde vi er skapt i.

Bibelen er ganske klar på det, men ofte er våre øyne blindet blant annet av religiøs tradisjoner, og den kan ofte prøve å overbeviser oss om hvem vi ikke er.

Det handler om å finne tilbake til den vi er, ikke bli en person vi ikke er, og vi alle trenger vår skaper for å finne tilbake til hvem vi er.

Dette er et viktig vers, og jeg har valgt å ta det fra en engelsk oversettelse (ASV)

Colossians 3:10

10 and have put on the new man, that is being renewed unto knowledge after the image of him that created him:

Dette kan oversettes slik. *Vi har allerede tatt på oss (ikledd, blitt en ny skapning) dette nye menneske, som blir eller får fornyet kunnskap om det bildet av han som skapte det (oss, den nye skapningen).*

Når vi får fornyet kunnskap om ham som skapte oss, vil også vårt bilde bli mer og mer lik hans, slik det opprinnelig var skapt.

Ingen av oss er skapt i til synd, eller til å synde, opprinnelig.

Da Gud skapte oss var alt perfekt, det var overmåte godt. Det er dette bilde Gud igjen vil at du skal finne tilbake til, og det ble gjort mulig på grunn av det Jesus gjorde på korset.

Han vant blant annet seier over syndens makt, som gjorde at vi ikke så i sannhet hvem han er og hvem vi er. Den blindet våre øyne og prøvde å danne oss i dens bilde.

Noen påstår at Gud ikke skapte mennesket perfekt, men det er lite logisk, at en perfekt Gud skulle skape noe som ikke var det. Det står svart på hvitt at alt han hadde gjort var overmåte godt.

En annen ting også: Hvorfor var de nakne (ingen ting å skjule) og de skammet seg ikke? Adam og Eva var syndefrie frem til fallet, det tror jeg de aller fleste teologer også er enige om. Skam og skyld, som er en effekten av synd, var der ikke før fallet!

1Mos 1:31

31 Da så Gud det Han hadde gjort, og se, det var overmåte godt.

Gud skapte alt, oss inkludert som var kronen av verket, perfekt og overmåte godt!

Ja synd kom inn og ødelagte, men Jesus kom som den siste Adam, slik at vår natur kan være rettfærdige. Husk at rettfærdighet er noe vi har fått og blitt en del av oss, den har blitt en del av vår natur og identitet.

Rom 5:19

19 For slik som de mange ble stilt fram som syndere ved det ene menneskes ulydighet (Adam), slik skal også de mange bli stilt fram som rettfærdige ved Den Enes lydighet (Jesus). (Min parentes)

Jesus gjorde det også mulig for oss til å bli nye skapninger, det vil si få en ny natur som ikke er syndig, men rettfærdig.

Vi vil ikke bli nye skapninger en dag, men vi allerede er! Og igjen det handler om å finne ut hva går denne nye skapningen ut på, og svare er: Studer hvem Gud og Jesus er, og du vil bli forvandlet til den du i sannhet er, også i dine tanker og handlinger.

- Kristenlivet handler ikke om å prøver å bli noe vi ikke ennå er, men å oppdage (fornye våre sinn) om hvem vi er og har blitt. Vi blir forvandlet til det sanne bildet av hvem vi allerede er.

Fornyelse av sinnet handler om å kvitte oss med den gamle programmeringen (tankegodset) fra vår gamle natur, og de løgner som verden, tradisjon og religion har fortalt

oss, til den vi nå er blitt og det som er sant om oss og vår nye natur. Det at vi for eksempel at vi nå er blitt hellige og rettferdige, og at vi allerede har åndens frukter i oss.

Gal 5:19-24

19 Kjøttets gjerninger er åpenbare. De er: ekteskapsbrudd, hor, urenhet, skamløs utukt, 20 avgudsdyrkelse, trolldom, hat, stri digheter, sjalusi, vrede, selvhevdelse, splittelser, partier,

21 misunnelse, mord, drukkenskap, umoralsk festing og andre slike gjerninger. Om disse gjerningene sier jeg dere nå på forhånd, slik som jeg også sa til dere tidligere, at de som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike.

22 Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, vennlighet, godhet, trofasthet, 23 saktmodighet, selvtukt. Loven er ikke imot slike.

24 Og de som tilhører Kristus, har korsfestet kjøttet med dets lidenskaper og lyster.

Vi trenger å studere dem og fornye våre tanker, og å finne tilbake, bli fornyet, til den vi nå er. Du er og har glede, fred, frimodighet, vennlighet også videre.

Ved å studer vår skaper, Gud, finner vi tilbake til den vi er, for han er vår sanne far og skaper. Alt som det handler om er å fornye våre tanker. (Rom 12:2)

Romans 12:2

2 Og bli ikke dannet lik denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av deres sinn, så dere kan prøve hva som er den gode og velbehagelige og fullkomne Guds vilje.

Tenk igjen over dette: Hvorfor måtte Paulus minne Korinter menigheten om at de var nye skapninger og et tempel for den Hellige Ånd hvis de virkelig visste hvem de var?

Dette var en menighet og de var kristne, men de gjorde mange grove synder. Tenk gjerne over måten Paulus skriver på (som at vi er nye skapninger, hellige, tempel for den hellige ånd osv) Jeg er tror de hadde glemt eller ikke visste hvem de i sannhet hadde blitt etter at de tok imot Jesus. Derfor måtte Paulus minne dem på det igjen. Rettvise og å rettlede dem.

Grunnen til at vi synder er at vi i sannhet ikke vet hvem vi er, hvis vi virkelig viste, og var alltid bevist at vi er hellige, rene og rettferdige, ville vi gjøre hellige og rettferdige ting, ikke synd.

Noen kan misforstå dette med vår identitet og tenke at siden jeg er hellig og rettferdig så kan jeg aldri synde mer. Det vil si at hvis jeg skulle gjøre noe galt, så gjør jeg egentlig ikke noe galt. Synd eksisterer ikke etter at vi ble en ny skapning.

Dette er fornektelse av realiteten og veldig ulogisk, for jeg tror vi alle innser at våre handlinger ikke alltid er perfekte, og at selv som en ny skapning kan vi velge å synde og følge etter kjødet.

Jeg ønsker her å si litt om hva kjødet er, fordi kanskje dette er en av de mest misforståtte og forvirrende ord for mange, og dette er en veldig viktig nøkkel:

Hva er kjødet?

I nesten ett år leste jeg Romerbrevet 8 så og si hver dag, og jeg ba: Gud hjelp meg til å forstå dette kapittelet, jeg visste den var viktig, for jeg slet blant annet mye med fordømmelse.

En av de tingene jeg ikke forstod helt var dette med kjødet eller syndenaturen. Jeg fikk ikke ting til å henge sammen helt, før jeg så det jeg vil vise deg nå.

Sydenatur?

Mange kristne tenker at de har en syndenatur, eller at det er noe som heter en syndenatur. I Bibelen står det faktisk ikke noe om en syndenatur. Noen sier kanskje nå: Men det står jo det i min Bibel? Jeg skal være enig i at det står i noen oversettelser, men det er oversetterne som har satt det der, men det står ikke i grunnteksten. De tre uttrykkene som blir brukt, blant annet i Romerbrevet, det er: Det gamle mennesket, syndelegemet og kjødet. Kjødet er det mest brukte.

Jeg er ikke helt imot ordet syndenatur, men det er faktisk ikke brukt på grunnteksten.

Det ordet som er blitt brukt, og som av og til har blitt oversatt med syndenatur er det greske ordet *sarx*, eller kjødet/kjøttet på norsk.

La meg bare vise deg litt fra om hva ordet kjødet, eller kjøttet, egentlig betyr.

Kjødet/kjøttet er som sagt fra det greske ordet *sarx*, dette betyr blant annet biffen du spiste til middag, så det kan rett og slett bety kjøtt.

Det kan også bety vår fysiske legemer, men det har også andre meninger, og ordet i seg selv er ikke negativt. Johannes bruker det til og med om Jesus, da han skriver at Jesus kom ned i kjødet, *sarx*.

Ordet *sarx* kan også bety alt det fysiske vi ser i denne verden, det kan rett og slett bety det naturlige, og våre naturlige sanser som det vi smaker og ser.

Når Johannes snakker om at Jesus kom ned i kjødet, så handler det om at Jesus kom i et naturlig fysisk legeme.

Det negative betydningen av ordet som Pauls bruker en del, handler om en måte å tenke og handle på som om Gud ikke eksisterte. Det vil si det naturlige; det som vi kan se, ta, smake og føle på, er alt som fysisk vi ser eksisterer.

Så hvis jeg bare tror og tenker at alt som eksisterer er det jeg kan se og føle, tenker jeg kjødelig.

Det kan også ha forbindelse med at fokuset er på hva jeg i meg selv skal få til, uten Gud.

Det handler rett og slett om å ekskludere Gud, enten det gjelder alt i livet mitt, eller deler av det, som at jeg skal prøve å prestere noe.

Det å tenke og handle lovisk er dermed også kjødelig, for jeg begynner å ekskludere Gud, og tror jeg skal klare å leve hellig på egen hånd.

Et annet eksempel: Hvis jeg er bekymret for fremtiden, tenker jeg på en fremtid der Gud ikke er med meg eller ikke vil hjelpe meg, og det er en kjødelig måte å tenke på, og jeg har et kjødelig sinnelag eller tankegang, for jeg tenker bare i det naturlige. Det vil ikke gi liv til meg.

Rom 8:6 (BGO)

For kjøttets sinnelag er død, men Åndens sinnelag er liv og fred.

Hvis du tenker at du må prøve å korsfeste deg selv, tenker du på en kjødelige måte, for det er å ekskludere hva Jesus allerede har gjort for deg.

Det handler ikke om at du må prøve å overvinne noe, det handler om å se hva Jesus allerede har overvunnet for deg, og leve i troen på dette.

Når vi ikke setter vår lit til det som Jesus har gjort, tenker vi fremdeles på en kjødelig måte, og det vil ikke bringe liv og fred inn i våre liv.

Forvirring i oversettelser

Hvis du leser en del norske oversettelser så kan du bli litt forvirret når du leser Romerbrevet 8, og blant annet Bibelen Guds ord har forandret oversettelsen av Rom 8 flere ganger. Når en del oversetter Bibelen så legger man ofte inn noe tolkninger, og hvis man har et bestemt syn så kan det påvirke oversettelsen. Som at vi har to naturer som kristne.

Se forskjellen på dette skriftstedet fra samme bibeloversettelse, Bibelen Guds Ord, men ved forskjellige utgaver.

Rom 8:8-9 (BGO)

8 De som da styres av menneskenaturen, kan ikke være til behag for Gud.

*9 **Men dere styres ikke av menneskenaturen, men av Ånden**, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til*

Rom 8:8-9 (BGO)

8 De som da er i kjødet, kan ikke være til behag for Gud.

*9 **Men dere er ikke i kjødet, men i Ånden**, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til.*

Rom 8:8-9 (BGO)

8 De som da styres av kjøttet, kan ikke være til behag for Gud.

*9 **Men dere styres ikke av kjøttet, men av Ånden**, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til.*

Dette er Bibelen 2011

Rom 8:8-9 (Bokmål 2011)

8 De som kjøtt og blod har makten over, kan ikke være til glede for Gud.

9 Men det er ikke kjøttet som har makten over dere, det er Ånden – så sant Guds Ånd bor i dere. Den som ikke har Kristi Ånd, hører ikke Kristus til.

Det er lett å legge inn en tolkning her, hvis man har forskjellige meninger om hva kjødet egentlig er, men jeg tror denne er mest riktig i forhold til grunnteksten. Norsk Bibel 88/07.

For de som er i kjødet, kan ikke være Gud til behag. Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til. (Romerne 8:8,9 NB)

Hvis du tenker at kjødet er en del av din identitet, og at du av og til kan være i kjødet, vil du ha problemet med denne oversettelsene og dette verset, for den sier at hvis du er i kjødet så tilhører du ikke lenger Kristus.

Det kan være mange ganger du føler at du har vært i kjødet, for eksempel når du har gjort en synd eller bare fulgt etter dine fysiske og naturlige (kjødelige) sanser og lyster. Derfor har en del heller oversatt det med styres av kjødet eller kjøttet.

Så hvordan forklarer du dette? Spør du kanskje nå. Jeg skal prøve å forklare det så enkelt som jeg kan.

Som vi har sett er kjødet en måte å tenke på som om Gud ikke eksisterte, det var slik din gamle natur, ditt syndelegemet og Adams natur tenkte og handlet på. Det tenkte og handlet som om Gud ikke eksisterte.

For en kristen er kjødet (eller kjøttet), en måte å tenke og handle på som om Gud ikke eksisterte, og er fremdeles en ting som vil prøve å hindre oss i vårt forhold.

Den vil hindre oss i å ha et godt forhold til Gud, og det er et våpen som djevelen fremdeles bruker mot oss, og vi kan velge å vandre etter det, eller vi kan også velge å vandre etter Ånden. (Se Gal 5:16)

Selv om du velger å vandre etter kjødet og ikke etter Ånden, så betyr det ikke at du ikke er i ånden lenger og at du er i kjødet. Som sagt; kjødet er ikke din sanne natur lenger, du er født på nytt, du er født av ånden, og siden vi er det, i ånden, la oss legge av kjødets gjerninger, la oss ikke følge dem, for de er ikke lenger en del av oss, det er ikke vår sanne natur lenger.

Kjødet, det vil si den måten vi tenker på som om Gud ikke eksisterte, er ikke en del av vår identitet eller natur! Paulus sier veldig klart at vårt syndelegemet og onde natur er korsfestet allerede, vi trenger hverken korsfeste syndelegemet eller kjødet, det er korsfestet. Det bare trenger å gå opp for oss.

Rom 6:6

*For vi vet dette, at vårt **gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndelegemet skulle bli fratatt sin makt, så vi ikke lenger skal være treller under synden.***

Gal 2:20 (BGO)

Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever her i kroppen, lever jeg i tro på Guds Sønn, Han som elsket meg og ga seg selv for meg.

Gal 5:24

*Og de som tilhører Kristus, **har korsfestet kjødet** med dets lidenskaper og lyster.*

Kol 3:1-3

1 Hvis dere da altså ble oppreist med Kristus, så søk de ting som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

2 Ha sinnet rettet mot de ting som er der oppe, ikke mot de ting som er på jorden.

*3 **Dere er jo døde**, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.*

Kjødet er ikke en ond side ved deg selv som du må prøve å korsfeste! For du er en ny skapning, det gamle er borte se alt, ja absolutt alt, er blitt nytt (2Kor 5:17)! Alt betyr på grunnteksten: Alt.

Det er ingen ond gammel side ved deg selv som du må korsfeste! Jesus ble korsfestet for oss, for at vi ikke lenger skulle gå rundt å bære på et syndelegeme (Rom 6:6).

I det gamle testamentet så hadde alle et syndelegeme på grunn av Adam sitt fall, og det var ingen måte å bli kvitt denne naturen på, men så sier Paulus:

Rom 6:6

*For vi vet dette, at vårt **gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndelegemet skulle bli fratatt sin makt, så vi ikke lenger skal være treller under synden.***

Dette er ikke min erfaring og jeg føler det ikke slik, sier du kanskje? Men forteller din erfaring og følelser alltid sannheten?

Men jeg opplever akkurat som Paulus i Romerbrevet 7, at det onde jeg ikke vil gjøre det gjør jeg, og det gode som jeg ønsker å gjøre, det gjør jeg ikke. Jeg opplever at det er alltid er noe i meg som ønsker å synde.

Men da vil jeg spørre deg: Beskriver Paulus i Romerne 7 det normale kristenliv?

Hvis du leser sammenhengen det står i så vil du se at det han beskriver er frustrasjonen en person vil oppleve når han igjen legger seg under loven, akkurat som jeg gjorde da jeg en gang prøvde å faste i 20 dager for å prøve å korsfeste den onde siden ved meg selv. Noe jeg ikke lyktes med, syndeproblemet ble faktisk større for meg.

Paulus sier til og med at det var loven som gjorde at alle slags onde lyster ble vekket i ham (Rom 7:8). Igjen legg merke til at Paulus aldri identifiserer seg med synden heller (Rom 7:17). Synden var ikke han, det var ikke hans identitet.

Legg også merke til hva Paulus sier litt før:

Romans 7:5-6 (BGO)

*5 For **da** vi levde etter **kjøttet**, **virket** de syndige lystene, de som **ble vekket ved loven**, i våre lemmer, slik at vi bar frukt for døden.*

6 Men nå er vi frigjort fra loven, siden vi er døde fra det som holdt oss fanget, slik at vi tjener i Åndens nye vesen og ikke i bokstavens gamle vesen.

Så igjen det Paulus snakker om i Romerne 7 handler om hva vi vil erfare hvis vi legger oss under loven igjen, men sannheten, som Paulus understreker både i Rom 6 og 8, er at du er frigjort fra loven, og synden har ikke lenger noe makt over deg!

Du kan allikevel velge å tro at du leve under loven, og at du har en ond side ved deg selv, og dermed kan det føles og oppleves slik, men det er ikke sannheten om deg lenger.

Det som skjer når vi prøver å følge og legge oss under loven er at vi selv tror at vi kan oppfylle den på egenhånd, og vi utelukker Gud, som da igjen er en kjødelig måte å tenke og handle på.

Vi er skapt for å ha fellesskap med Gud, og når vi tenker og handler uten dette fellesskapet er det også å handle og tenke på en kjødelig måte.

Så Rom 7 er ikke det normale kristenliv, du er ikke lenger under syndens og dødens lov, synden har i realiteten ingen makt over deg lenger, men hvis du tror det, vil du erfare det.

Hvis du tror du har to naturer, en ond og en god, vil du handle deretter. En synder vil alltid synde, for det er hans identitet.

Dessverre så tror mange kristne at de har to naturer fremdeles, og det er derfor ønsker jeg å nevnte dette:

De tror at det eneste som skjedde da vi ble en kristen var at vi fikk en ekstra natur, en ny skapning, men at syndenaturen og synden eller vår gamle natur fremdeles er levende. Og disse to naturene kjemper om ditt liv og din oppmerksomhet.

Jeg likte to kristen rocke grupper fra 80 tallet. En av gruppene jeg hørte på sang at det var som om de hadde to identiske tvillinger på innsiden, den ene var god den andre ond, og de kjempet om vårt liv, og de ba om at den gode ville vinne. Den andre sang om at de hadde fått nok av sitt gamle menneske og ville ta en hammer og spiker og korsfeste det. Begge to handlet om at vi kristne har fremdeles en ond natur, og at vi må holde den onde naturen i sjakk.

Hvis denne kampen var en realitet så er det faktisk en helt umulig kamp, der du er dømt til å mislykkes. Du kan kanskje føle at du har seier en stund, men du vil alltid føle at den mørke delen av deg vil komme til syne igjen.

Jesus sa følgende da fariseerne nevnte det gode som Jesus gjorde måtte komme fra djevlene, og at han var fra djevelen siden han ikke fulgte loven og helbredet på en søndag: Mark 3:24-25

24 Hvis et rike er kommet i strid med seg selv, kan ikke det riket bli stående.

25 Og hvis et hus er kommet i strid med seg selv, kan ikke det huset bli stående.

Dette vil også si at hvis du er i en kamp mot deg selv, den gode mot den onde siden av deg, så kan du ikke vinne, det er umulig.

Kampen mellom Ånden og kjødet

Mange sliter også med Gal 5:16-17

16 Men jeg sier: Vandre i Ånden, og dere skal slett ikke fullføre kjøttets begjær.

17 For kjøttet står imot Ånden og Ånden imot kjøttet. Og disse to står imot hverandre, for at dere ikke skal gjøre de ting dere vil.

Jeg ønsker bare å ta med en fri oversettelse, tatt litt ut fra engelsk King James, i det siste verset her: Det kan oversettes slik: Disse to, ånden og kjødet, er to motsetninger, og gjør eller fører til at dere ikke vil gjøre det som dere ønsker.

Vi har ofte sett på dette verset og tenkt at vår nye ånd og natur kjemper imot den onde delen av meg, kalt kjødet. Og det gjør at jeg stadig har en kamp på innsiden, og jeg må prøve hele tiden å bli ledet av min ånd.

Først legg merke til at Ånden står med stor Å, det betyr at det ikke handler om din ånd, men Gud sin Ånd. For det andre så husk at kjødet ikke er deg, for du er allerede i ånden og ikke i kjødet, det er korsfestet og du lever i ånden nå, det står det veldig klart i noen vers senere (5:24-25), men kjødet vil prøve å påvirke deg slik at du ikke gjør det som du virkelig ønsker.

Du har Gud og hans Ånd på ene siden som vil påvirke deg og lede deg, mens du har kjødet på den andre siden som også ønsker å lede deg, men ingen av dem er deg eller i deg, eller din natur. (Selv om du har allerede fått og blitt en ny natur og har en guddomlig natur). Du er i midten, og du selv kan ta et valg om å følge kjødet eller Ånden. Jeg håper du ser bildet?

Hva er synd? Og den har aldri vært deg!

Du kan sammenligne synd den med en parasitt. I motsetning til kreft, som er dine egne celler som angriper hverandre, og de er en del av din kropp, mens en parasitt er noe som kommer utenfra og ønsker å ta bolig i deg. Den kan i stor grad påvirke deg, og gjøre deg syk, men den er ikke en del av deg.

Vi har kanskje hørt uttrykk som: Hvordan kunne Gud elske en så stor synder som meg? Hva om Gud ikke så på deg som en stor synder, men som en elsket sønn eller datter fanget i synd?

Mange tenker på det som står i 1Tim 1:15 der Paulus snakker om at han er blant de største syndere.

1 Tim 1:15

15 Dette er et troverdig ord og verd full mottakelse, at Kristus Jesus kom inn i verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største.

Mange har tatt dette skriftstedet og laget en teologi rundt det, om at vi all er bare noe usle skrøpelige og skitten syndere, og hvis Paulus var en stor synder, må vi være enda mer syndefulle. Den hellige apostlene Paulus skrev jo mye av det nye testamentet.

Det er alltid viktig å se på sammenhengen i det man leser! Hvis du går noen vers tilbake vil du se at Paulus snakker om alt det han gjorde før han møtte Jesus på veien til Damaskus, da han til og med forfulgte og drepte kristne.

1 Tim 1:13

13 jeg som tidligere var en spotter, en forfølger og en voldsmann.

Paulus snakker om de synder han har gjort, ikke om sin identitet eller sin nåværende natur. Selv om vi som sønner og døtre av Gud kan gjøre synder, er vår identitet fremdeles sønn eller datter av ham. Dette forandrer seg ikke.

En annen ting her er at verbet: er, kan også stå i fortid; var. Det er oversetterne som har valgt og satt inn: er. Uansett snakker han om tidligere synder og tilstand han var i før Jesus kom og gav ham frelsen.

Det er mange skriftsteder som sier at vi nå er hellige og rettferdige. Det er vår tilstand og posisjon ovenfor Gud nå.

Apg: 13:39

39 Og ved Ham blir alle som tror, rettferdiggjort fra alt det som dere ikke kunne bli rettferdiggjort fra ved Mose lov.

Synder er en tilstand du kan være i, og en natur du hadde og var i før du kjente Jesus og alle mennesker før Jesus døde på korset, ikke en identitet.

Det er veldig viktig at du ser dette, for hvis du tror at du er synd, og det er din sanne identitet er synder, vil du forakte, fordømme og kanskje til og med avsky det selv, og du vil ha en følelse av at Gud gjør det samme.

Jeg vet det er mange teologiske diskusjoner rundt dette, som arvesynden. Arvesynden handler blant annet om at vår natur siden Adam har vært en synder.

Som nevnt: Synd kan forklares som en parasitt som ikke er en del av din kropp, og en del av dine egen celler.

Hvis du leser litt i blant annet Romerbrevet vil du se at Paulus snakker om synd som den, han personifiserer ikke synden som oss og som en del av vår identitet. Paulus sier konkret:

«Så er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.»

Romerne 7:17 NB

Så synden var ikke Paulus, men noe som bodde i ham, før han møtte Jesus og da han levde under loven.

Det kan være en del som reagerer når jeg sier at synder er en tilstand og ikke identitet, for det går imot det de har blitt lært, kanskje gjennom generasjoner.

Men la meg vise deg hva Vine's Dictionary sier da den oversetter det greske ordet for synder: hamartolos (ἁμαρτωλός, 268), lit., "one who misses the mark" (a meaning not to

be pressed), is an adjective, most frequently used as a noun (see sinful); it is the most usual term to describe the fallen condition of men; it is applicable to all men, Rom. 5:8, 19.

Så først betyr synder en som bommer på målet, det vil si det er en som bommer på å gjøre det som er riktig. Men det viktigste her er dette: Det er det mest brukte uttrykket til å beskrive menneskets falne tilstand, som gjelder alle mennesker.

Så Vine's bruker ordet tilstand ikke identitet. Dette er en av grunnen til at jeg også kan frimodig bruke dette uttrykket. Synder er i hovedsak en tilstand, ikke din identitet. Det var en tilstand vi alle var i før korset, og en natur vi hadde før. Hvis du har tatt imot Jesus, er ikke din tilstand eller natur en synder, men rettfærdig.

Ordet mest brukt for synd er et adjektiv ikke et verb. Det blir også brukt som verb, men ikke ofte.

Når verbet synd blir brukt, er dette forbundet med negative konsekvenser på oss selv og andre, og mange ganger store konsekvenser. Og synd er noe som hverken Bibelen eller jeg forneker, ja synd er galt og det kan ha store konsekvenser.

Hvis ditt fokus er på din synd eller tror at din identitet og natur er synd, lever du ikke i frihet. Du vil fremdeles være budet i frykt, og din motivasjon for å prøve å seire over synd eller synden i deg vil være frykt, ikke kjærlighet! Og frykt vil ikke hjelpe deg til seier over synd, men kjærlighet vil!

Vi har ikke lenger et synde problem

- En kristen har ikke lenger et synde problem, lyst problem, begjær problem også videre. Hvis du sliter med synder har du et identitets problem, du vet ikke helt hvem du virkelig er og hvem den nye skapningen du ble da du tok imot Jesus er. Synd blir et problem for deg hvis du velger ikke å leve etter din nye natur, men i utgangspunktet så er ikke synd et problem lenger etter at du ble født på ny.

Var synd et problem i Jesus sitt liv?

Han ble fristet på samme måte som oss, men Jesus falt aldri i synd. Synd var ikke et problem i hans liv, hvis ikke kunne han ikke ha død for oss. Johannes sier at slik Jesus er, slik er vi akkurat nå i denne verden (1Joh 4:17).

Paulus sier også at vi er død til synd.

Rom 6:2

På ingen måte! Hvordan kan vi som døde fra synden, fortsette å leve i den?

Rom 6:7

For den som er død, er rettfærdiggjort fra synden.

Er synd et problem for en som er død? Så hvis vi er død med Kristus, er synd et problem? Så problemet er ikke synd, men at vi ikke regner oss selv døde til synd.

Vi kan leve som om synd fremdeles var et problem, men igjen går dette ut på at vi ser ikke hvem vi virkelig er.

Det at du ikke vet hvem du egentlig er og hvor stor kraft du egentlig har, er grunnen til at du aldri føler at du blir fri og at du føler deg maktesløs i forhold til dine synde problemer.

Som en kristen trenger du ikke å kjempe med din syndenatur lenger, men du trenger å forstå hvem du virkelig er (i Kristus), og at du har autoritet og kraft til å stå i mot den makt

som synd er. Synden trenger ikke å ha makt over deg lenger, Jesus gjorde faktisk noe med syndens problem da han døde og triumferte over den på korset. Som en kristen trenger vi bare å se det.

Du tenker kanskje fremdeles: Dette kan jo ikke stemme, dette er ikke min realitet, jeg føler jeg fremdeles sliter med synde problemer. Men er det synden som er din identitet? Er du kun en synder som venter på, eller håper på, og komme til himmelen en gang? Hvis din tankegang er at du bare er en synder, med synde problemer så vil det være din realitet og din antatte identitet, men dette er ikke den sanne realiteten om deg, og det er ikke den du egentlig er. Din sanne natur er at du er født på ny, du er født av Gud, du er en ny skapning og denne skapningen kan ikke synde.

1Joh 3:9

Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, for Hans sæd blir i ham. Og han kan ikke synde, for han er født av Gud.

Din nye gjenfødte natur kan ikke synde, og den nye naturen er den du virkelig er.

Synd er din fiende

Synd vil alltid være en fiende her nede, og kjødet er en realitet, men det betyr ikke at du er den eller det, igjen, det er dette som er mitt poeng: Jeg sier ikke at du ikke kan synde lenger eller følge etter kjødet etter at du ble en ny skapning. Vi vil alltid ha en kamp med dem; synden og kjødet, her nede, men det betyr ikke det samme som at de kan herske over oss og kontrollerer som det vil. Vi bare trenger og mer og mer oppdage hvem vi er, og det er mye enklere enn å prøve å bli kvitt noe vi tror vi allerede er.

Oppdagelsesreise og en prosess.

Det å oppdage hvem vi er, vil vi sannsynligvis være i en prosess frem til vi kommer til himmelen. Bibelen snakker blant annet om at Jesus vokste i sin forståelse av hvem han var (Luk 2:52), og det trenger vi alle.

I dette er vi alle barn, vi vokser stadig i vår forståelse av vår natur og identitet.

Et barn skifter ikke sin sanne identitet, det bare vokser i sin forståelse av den da det blir eldre.

Jeg var Tore selv da jeg var 2 år, og jeg er fremdeles Tore når jeg i dag har blitt godt voksen. Jeg har bare vokst i min forståelse av hvem jeg er, og jeg fortsatt vokser i det.

Det samme gjaldt Jesus i Luk 2:52

Luke 2:52

52 Og Jesus vokste i visdom og alder og i velvilje hos både Gud og mennesker.

Noen tenker at Jesus kom for å gi oss kraft til å leve et hellig liv, men er det hele evangeliet?

Jeg tror ikke det, og jeg tror heller ikke at vi her nede vil klare og komme til det punktet hvor vi å klare å leve et perfekt og syndefrie liv. Da ville vi i så fall ikke trengt Jesus.

Jeg er overbevist om at vi vil være avhengig av Jesus til den dagen vi dør.

Husk at all vantro, bekymring, frykt osv er også synd.

Vårt mål er faktisk ikke å være perfekte i våre gjerninger, selv om Bibelen oppfordrer oss til å leve et rettferdig liv, og jobbe på vår hellighet som vi allerede har. Det viktigste er å vite vår identitet og natur. Vi trenger å se at vi er som hans natur allerede, og å kjenne Gud og hans kjærlighet. Det igjen vil hjelpe oss til å gjøre det som er rett og rettferdig.

- Fokuset etter korset er ikke lenger synd, men hva Jesus allerede har gjort med synd, og på kjærligheten som oppfyller alle lover.

Det rette bildet av Gud

For å oppleve full gjenopprettelse er det veldig viktig hva slags bilde vi har av Gud. Hvis vi ikke kjenner vår skaper eller har et veldig feil bilde av ham, vil vi bli formet deretter. Jeg vil nevne litt i denne undervisningen, men det er mye som kunne ha blitt sagt om dette emnet. Se også en undervisning jeg har kalt: Gud er ikke din fiende.

Selv om jeg har hørt siden jeg var liten at Gud er alltid god, var dette ofte ikke hva jeg følte. Jeg følte det ofte bare var en klisje eller tomme ord.

Det har også vært mye blandet undervisning og forkynnelse, hvor vi på ene siden sier at Gud er god, men på den andre siden at han vil straffe og fordømme deg.

Ofte hadde jeg en følelse av at Gud var god så lenge jeg oppførte meg bra og trodde det som var rett. Problemet var at jeg aldri følte jeg oppførte meg bra nok, og ofte slet jeg med tvil også.

Det var ikke det at jeg oppførte meg veldig dårlig, jeg har vært kristen hele livet og har aldri gjort noen av de som regnes for noen av de mest vanlige og store syndene som å stjele, drikke seg full, røyke, ta narkotika, tilfeldig sex, hor, utroskap m.m.

Jeg tror jeg i forhold til en religiøs standard nådde ganske bra opp, men jeg følte det aldri var bra nok for Gud likevel, for han var hellig og perfekt, og han krevde jo også at vi var hellige og perfekte.

Jeg leste bergprekenen i Matteus fem, seks og syv, og jeg prøvde å leve opp til den, men følte alltid jeg kom til kort.

Der står det blant annet at vi må være perfekte slik som Gud er perfekt. Det var også spesielt en ting som jeg slet med som: Ikke se på en kvinne med begjær, for det var det samme som å ligge med henne. Jeg hørte noen sa at hvis du allerede har tenkt det har du allerede gjort det, for hvis du virkelig hadde fått anledning så ville du ha gjort det.

Dette skremte meg litt, og det fikk meg til å tenke: Er dette hvem jeg er? Og er dette den onde siden av meg selv igjen, min ond identitet, som gjerne vil styre og kontrollere meg? Dette igjen fikk meg til å stille spørsmål ved Gud, for hvordan kunne han elske denne onde siden av meg selv?

Noen sa, og jeg har allerede nevnt dette, at noen tror Jesus er et filter slik at ikke Guds vrede over vår skitne synd ikke når til oss, og at Jesus ville hjelpe oss til å leve ut bergprekenen, det vil også si: De ti bud, og Moseloven.

På sett og vis høres det riktig ut, men det retter ikke på vårt bilde av Gud, og uten at mange ser det, så er det å legge seg under loven igjen.

Selv om jeg hadde Jesus i mitt liv, så følte jeg fremdeles at Gud var litt sint og fordømmende mot meg. Det var som Gud på sette og vis sto der oppe i himmelen og ønsket å straffe meg, men så sier Jesus: Husk på mitt blod, og at jeg sonet for hans synd!

Hvis dette bildet hadde vært sant ville Gud konstant vært sint på deg, for de fleste av oss bryter loven daglig. Nå snakker jeg ikke bare om handlinger vi gjør, men også i ord og tanker. Har du for eksempel vært sint på noen i dag og hatt negative tanker mot dem, kanskje du til og med har sagt det ut med dine ord til deg selv eller til noen?

Eller, dette gjelder mest menn: Har du klart å holde deg unna alle seksuelle tanker i dag som ikke er rettet mot din kone (hvis du har en, hvis ikke må du ikke tenke på en kvinnekropp i det hele tatt), og har du sett på en rumpe, bryster eller kropp uten en ekstra tanke i dag?

Hvis du har dette på en eller annen måte har du allerede brudd loven! Du har begått hor i følge Jesus sine ord i bergprekenen.

Matt 5:27-28

27 Dere har hørt at det er sagt til fedrene: «Du skal ikke drive hor.»

28 Men Jeg sier dere: Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.

Hor her betyr både når du er gift, det vil si ekteskapsbrudd, og selv om du ikke er gift, hor.

Det samme gjelder sinne, har du vært sint på noen så er det det samme som mord.

Matt 5:21-22

21 Dere har hørt at det er sagt til fedrene: «Du skal ikke slå i hjel, og den som slår i hjel, blir skyldig for dommen.»

22 Men Jeg sier dere at den som blir vred på sin bror uten grunn, blir skyldig for dommen. Og den som sier til sin bror: «Tomskalle!» skal bli skyldig for rådet. Og den som sier: «Din tufs!» skal bli skyldig til helvetes ild.

Det Jesus fortsetter å si er ikke så veldig mer mer positivt. Han snakker om at hvis disse tingene frister deg som å begå hor, så kutt av deg hånden og riv ut øynene.

Jeg husker jeg underviste før at Jesus ikke mente dette bokstavelig, det var en hyperbole, en overdrivelse, det var et bilde på hvor alvorlig synd er.

Synde er så absolutt din fiende, men dette var ikke Jesus sitt hovedpoeng. Hans poeng var dette: Hvis du vil følge loven, må du følge den til punkt og prikke, og hvis det å kutte av deg hånden og rive ut øye vil hjelpe deg til å ikke bryte loven, så gjør det!

Paulus har et lignende utsagn når det gjaldt å prøve å følge moseloven, som omskjærelsen. Omskjærelsen var en forskrift i moseloven og handlet om å kutte av forhuden på penis. I denne forbindelse sier Paulus:

Gal 5:12

12 Må de bare skjære av seg alt sammen, disse som sprer uro blant dere!

Med andre ord: De som sier at vi fremdeles må følge loven, må de bare like så godt skjære av seg hele «stasen» (tissen).

Både Jesus og Paulus har et poeng her, og det handler ikke om å prøve å følge loven så godt vi kan, tvert imot.

De sier egentlig: Hvis du virkelig vil følge loven, og du tror du blir rettferdig ved den og at Gud blir fornøyd med deg ved den, gjør alvor av det.

Det de sier er en overdrivelse, men jeg tror det kanskje vel så mye er ment som sarkasme: Hvis du virkelig mener det, gjør det! Og både Jesus og Paulus har et poeng med sarkasmen: Du vil aldri nå opp til loven, og du er ikke lenger under den.

Hvorfor tar jeg med dette når det kommer til vårt Gudsbilde? Grunnen er at vi fremdeles tror og er nærmest blitt indoktrinert eller programmert til å tro at Gud forholder seg til oss ved lov. Det trenger ikke alltid å handle om de ti bud, men det kan være alt fra at vi ikke bruker tid med Gud nok, som at vi ikke har satt av tid til å lese i Bibelen eller be, til syndevaner vi sliter med.

Vi kan ofte tenke at når jeg har overvunnet dette, da kan Gud bruke meg, og han vil være fornøyd med meg eller glad i meg. Jeg har ofte kommet bort i denne holdingen, og det er ikke alltid vi tenker dette bevist heller, men det ligger litt der i underbevisstheten.

Vi kan føle at Gud ikke vil hjelpe oss eller gi oss bønnesvar hvis vi har gjort eller gjør synd. Hvert fall ikke før vi har bedt noen omvendelsesbønner og angret nok.

Er Gud til å stole på? (Loven gjør at vi ikke stoler på Gud)

Hvis du er en kristen så vil du sannsynligvis føle at du må svare ja på det, men er det alltid vi føler det?

Så lenge vi tror at Gud forholder seg til oss i henhold til lov og hvor hellig vi har klart å leve, vil vi aldri helt ut kunne fult ut stole på ham. Vi vil alltid ha en følelse av å komme til kort, og ha en fornemmelse av fordømmelse.

Det er ofte denne skygge som konstant henger over dem, som de aldri kan helt kvitte seg med, dette er ofte denne følelsen av skyld og fordømmelse, følelsen av og aldri nå opp.

Helt frem til nylig har jeg slitt med og fult ut stole på at Gud virkelig er god, og at han alltid vil meg det beste, og jeg trenger fremdeles å fornye mine tanker rundt at Gud han er god og til å stole på. Jeg, som deg, har blitt programmert til å tro feil om hvem han er!

Det kan være forskjellige programmeringer, men jeg tror den største er at Gud forholder seg til oss ved lov, det vil si: i henhold til hvordan vi oppfører oss.

Jeg har også hatt denne programmeringen: Gud setter oss konstant på prøver, og han gir oss ingen ting eller hjelper oss før vi har bestått testen perfekt.

Dette kan ha med helbredelse eller økonomi å gjøre. Som: Hvis du bare tror nok, vil du bli helbredet, eller hvis du trofast gir tidene, vil Gud velsigne deg økonomisk.

Det kan også være i forbindelse med å finne ektefelle eller vanskelig omstendigheter vi er opp i.

Jeg har gode nyheter for deg, og det er dette vi må forandre våre tanker mot, og det er også hva ekte omvendelse er, forandre og fornye vår tanker:

Gud forholder seg til deg som sin elskede sønn eller datter som han allerede har vel behag i!

Og Gud setter deg ikke på prøve og gir deg tester, for alle tester har Jesus allerede bestått for deg! Det handler kun om å velg å stole på at det allerede er sant. Du trenger å fornye dine tanker om at Gud elsker deg uten betingelser, han har ingen tester for deg som Jesus ikke har bestått. Jesus bestod testen, som bergprekenen, for deg, du trenger ikke prøve å oppfylle den, den er oppfylt! Forny dine tanker rundt det!

Jeg vet at Gud alltid ønsker å lære deg noe, og noen ganger tester livet vi lever og omstendigheter oss. Men det er ikke Gud som sender testene! Livet er uforutsigbart, og det kan ha sine opp og nedturer, men gjennom det kan vi lære og stole mer og mer på Gud. Ikke la omstendighetene diktere ditt bilde av Gud.

Gud har aldri sendt for eksempel en eneste sykdom din vei for å teste deg! Men gjennom den har du et valg: Du kan velge å bli bitter på Gud, legge skyld på ham, eller fortsette med å tro Gud at dette ikke er fra ham, og han ønsker å hjelpe deg, ikke teste deg!

Det jeg sier her er så viktig, og jeg ber virkelig om at du må få tak i det, for du har blitt lurt og feil programmert på så mange måter!

Vi har en fiende som ikke vil ha deg til å tro rett om Gud. Det er han som fordømmer deg og som gjerne vil fortelle deg at Gud forholder seg til deg i henhold til dine gjerninger, gjennom lov, og at han konstant tester deg. Det er en løgn!

Du er Guds barn, din identitet er hellig og rettferdig, og det er slik Gud ser deg, og det er det han vil du skal oppdage! Alt annet som vil lede deg bort fra dette, er en løgn!

Elske Gud nok?

La meg bare stopp opp her for et øyeblikk, rundt det med om å elske Gud nok? Hvis du tror det handler om å elske Gud nok, når har du elsket ham nok? Når du har oppført deg bra, når du ikke har syndet på en stund, når du har valgt å dra ut og fortelle om Jesus, som på team til utlandet eller misjonær, gitt trofast tiende og hellige gaver? Hva er kriteriet for å elske Gud nok. Kriteriet er egentlig dette: Du må gjøre det hundre prosent perfekt i tanker ord og gjerning. Jesus sa: Du skal elske Gud av hele ditt hjerte av all din makt og all din kraft og din neste som deg selv. Når har du gjorde dette, når vil du få til dette? Kan jeg gi deg svaret? Svaret er: ALDRI. Du vil aldri kunne klare å elske Gud nok, det er derfor han har elsket oss først!

Jeg prøvde å elske Gud slik som Jesus sa, men jeg fikk det aldri til. Hvorfor, fordi det er umulig, jeg forstod at dette er hva loven krevde av meg, men jeg kunne aldri nå opp til den. Det er derfor Jesus demonstrerer sin kjærlighet mot oss og oppfylte loven for oss, for vi kan aldri klare å oppfylle den. Det handler om å se at han har elsket oss først nå, det vil føre til at vi elsker han, oss selv og andre tilbake.

Guds tester

La meg fortsette litt med om dette med om Gud gir deg konstant tester og prøver i livet, som vi ofte føler vi har ikke bestått eller du vil ikke klare å bestå dem.

Jeg trodde før, og jeg har til og med underviste det på nettet, at Gud ikke ville beskytte eller hjelpe meg hvis jeg falt i en synd, hvert fall ikke før jeg hadde angret nok og omvendt meg for den. Dette er et vrangbilde, for Gud vil aldri forlate oss eller snu oss ryggen fordi vi faller i en synd. Han vil alltid hjelpe oss, selv om vi sitter fast i de groveste synder, og det er nettopp da vi trenger hans hjelp mest, ikke når vi har fått det til bra og bedt de rette omvendelsesbønnenne.

Tinge er dette: Når vi ligger under for synd, gjør synden i seg selv at vi føler oss fordømt og fjern fra Gud, og det gjør at vi avviser hans hjelp og kjærlighet.

Dette igjen kan fort bli forsterket av fordømmende kristne.

Det er lett å tenke at Gud må avsky meg for hva jeg har gjort, og han vil ikke ha noe med meg å gjøre nå.

Hvert fall ikke før jeg har klart å overvinne denne synden jeg sliter med, eller har klart å gjøre opp for den, som begynne å be og lese mer i Bibelen, kanskje til og med gå en bibelskole å bevise ovenfor Gud at jeg virkelig har overvunnet og omvendt meg fra denne synden, eller fra det jeg har gjort.

Hvis du tenker slik er du dømt til å misslykkes, for du vil aldri nå opp til dette, og du setter din lit til deg selv og hva du i din egen styrke og viljekraft kan gjøre, du må sette din lit til han som skapte deg og som vant seier over synd en gang for alle, for deg.

Ditt bilde av Gud former ditt bilde av deg selv.

Gud er vår skaper og vår far. Hvis vårt bilde av ham er galt, vil også vårt bilde av oss selv bli feil. Husk Bibelen snakker om å bli dannet i det bilde vi er skapt i. Hvis vi tror feil om det

bilde, vil vi bli formet etter et galt bilde, og vi vil heller ikke være i stand til å finne tilbake til den vi er.

Derfor er vårt bilde av Gud så viktig! Hvis vi har et bilde av en Gud som har en kort lunte og blir sint for hver synd vi gjør, vil vi begynne å handle lignende mot andre og mot oss selv.

Jeg har selv hørt mennesker si at Gud kan bli fort sint, spesielt hvis vi gjør gjentatte synder eller er ulydige. Men dette er løgn.

Gud er også åndens frukter og en av dem er tålmodighet!

Guds oppdragelse?

Hvordan er det Gud oppdrar oss eller prøver oss? Hvis vi har et galt bilde av Gud vil det vi tenker rundt dette teamet bringe frykt med seg. Kanskje spesielt når vi leser fra Hebreerbrevet.

Hebrews 12:5

5 Og dere har glemt formaningen som taler til dere som til sønner: Min sønn, forakt ikke Herrens formaning! Bli heller ikke motløs når du refses av Ham.

La meg bare si det slik: Gud bruker aldri frykt for å oppdra deg eller teste deg. Gud er kjærlighet, og han kan ikke fornekte seg selv, den han er. Frykt og kjærligheten kan aldri bo sammen, for den fullkomne kjærlighet driver all frykt ut.

Synd vil alltid bringe med seg negative konsekvenser, så jeg sier ikke at synd er ok, men det er ikke Gud som straffer deg.

Noen tenker at vi har en syndig og skitten natur på innsiden, som nevnt, så Gud vil hjelpe oss til å bli kvitt den. Derfor tester han oss og skviser oss litt slik at den onde naturen kan bli skvist ut. Det vil si: Han prøver hele tiden å sette oss i situasjoner der han vil teste oss å se om vi klarer å korsfeste og bli kvitt vår onde natur på innsiden.

Hvis du indirekte eller dirkete tenker slik, vil du til slutt bli veldig frustrert både på deg selv og på Gud.

Kanskje du tenker du kan klare testene når du er i slutten av tenårene og i tyveårene, og du kan føle du kan få det til litt, eller «nogen lunde», men jo eldre du blir, jo mer vil du se hvor håpløs denne teologien er.

Du har ikke en ond natur på innsiden lenger, den døde med Jesus for 2 000 år siden. Det som er på innsiden av deg nå er han og hans natur.

Når du blir testet og prøvet av denne verden, er det han som ønsker å komme ut gjennom deg, ikke den onde naturen.

Grunnen til at vi kan reagere negativt, og til og med synde når vi er under press og blir prøvet og skvist av denne verden, er en programmering av frykt, ikke en ond natur.

Da jeg ble gift opplevde vi en del skvising i begynnelsen, men hver gang da jeg tenkte over hvorfor, så kunne jeg spore det tilbake til frykt.

Både min kone og meg har opplevd en del avvisning og frykt gjennom livet, og det kom til overflaten i begynnelsen av vårt ekteskap da problemer og utfordringer oppstod.

Grunnen til at jeg nå i stor grad ikke reagerer som jeg den gang gjorde, som blant annet reagere med sinne, var fordi jeg for det første visste at dette ikke er den virkelige meg, og

for det andre så jeg at det bygde på frykt, som var en programmering både i meg og min kone.

Da jeg gjenkjente det, tok det ikke lang tid for meg å forsones meg med min kone. Jeg kan faktisk si at det aldri har gått mer enn 24 timer før meg og min kone har gjort opp etter vi har hatt en krangel, og vi blir venner igjen.

Vi har hatt krangler som de fleste andre ektepar, men vi har aldri latt det gå en dag før vi har tilgitt hverandre.

Det som skjedde både med meg og min kone når vi ble sinte var ikke den onde siden av oss som kom frem, men en programmering av frykt.

Da vi gjenkjente det, var det både lett å tilgi, både den andre og seg selv.

Det er mye enklere hvis det handler om å fornye våre tanker, som egentlig omvendelse handler om, enn å prøve å bli kvitt eller korsfeste en ond natur som fremdeles bor på innsiden av oss.

Gud bor på innsiden av oss nå, ingen ond natur har tilgang til oss lenger, vi er kjøpt hundre prosent og prisen betalt. Vi tilhører hundre prosent Gud, ikke 50 eller 99. Vi er hans tempel, både ånd, sjel og legemet.

Så Gud tester oss ikke for å bli kvitt en ond del av oss, men han ønsker å veilede og lede oss slik at vi blir kvitt vår negative programmering.

- Guds oppdragelse handler aldri om en straff for noe vi har gjort i fortiden, som en synd, men den er for å forberede oss for fremtiden. Han vil at vi skal omprogrameres slik at vi i fremtiden kan håndtere fristelser og prøvelser som denne verden og djevelen gir oss.

Han vil at vi skal vokse i vår forståelse av hvem vi er, slik at vi blir sterkere.

Han vil aldri fordømme, men korreksjon og rettleiding kan føles vondt når vi opplever den.

Når jeg har sagt eller gjort noe galt mot noen, for eksempel min kone, og jeg blir klar over at jeg har gjort det, så føles det ikke godt og noen ganger sitter en unnskylding langt inne. Men dette er ofte Gud som minner meg på at det jeg sa og gjorde ikke var bra, men han gjør ikke det for å fordømme meg, men for at vi kan forsones igjen og bygge en bedre fremtid sammen.

Det hjelper meg også å forstå at de tingene jeg kan si å gjøre, kan såre, og det gir meg anledning til å rette på det. Hvis jeg lever i fornektelse, vil jeg mest sannsynlig gjenta det jeg gjorde og sa, og å rette på det blir vanskelig.

Mange kristne har problemer med dette: Å innrømme når de har sagt og gjort noe galt, for vi er ofte redd for en ting: Skam, og vi kobler det opp mot vår identitet, vi er redd for at det vi sa og gjorde er den vi er.

Skam og skyld

Bare en kort forklarelse av skyld og skam, for de er ikke det samme, selv om de ofte henger sammen.

Skyld handler om å innrømme eller innse det gale vi har gjort, og det er ofte en positiv ting, hvis vi virkelig har gjort noe galt.

Skam er en negativ følelse forbundet med hvordan vi har oppført oss ovenfor andre eller oss selv. Den er ofte knyttet opp mot den vi er, det vil si identitet. Skamfølelsen kan ofte fortelle oss at det vi gjorde er den vi er.

En del har fremdeles denne følelsen av skam selv om de ikke har gjort noe galt, og de sliter fremdeles med skammen og de tenker at det er noe galt med dem, og den de i sannhet er.
De forakter seg selv og sin identitet.

Fornyelse av sinnet

For å oppleve gjenopprettes er det veldig viktig med å fornye våre tanker, tanker om hvem Gud er og hvem vi er. Vi trenger den rett kunnskapen, slik at vi finner det rette bilde. Mange prøver å fornye sin tanker, men de kan ofte værers forkludret av religion og tradisjon.

Vi har også en fienden som ønsker, og har programmere oss, og det hander også om en programmering som den gamle synde-naturen gav oss, og vi trenger å bli re-programmert.

Bibelen kaller dette for: Fornyelse av sinnet.

Rom 12:2

2 Og bli ikke dannet lik denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av deres sinn, så dere kan prøve hva som er den gode og velbehagelige og fullkomne Guds vilje.

2 Kor 10:4-5

4 For våre stridsvåpen er ikke kjødelige, men i Gud er de mektige til å rive ned festningsverk;

5 med disse kan vi rive ned tanke- bygninger og enhver høyde som reiser seg imot kunnskapen om Gud, og ta hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus,

I Romerbrevet 12:2 sier Paulus: *Og bli ikke dannet lik denne verden.* Han sier med andre ord: Ikke tenk lenger slik denne verden, eller mørkets rike tenker, men bli forandret ved at deres sinn blir fornyet.

Vi fornyer våre tanker når vi gjenkjenner løgner i fra mørkets rike, slik den tenker og handler på, og tar disse tankene til fange ved å få rett kunnskap.

Du kan velge dine tanker.

Djevelen vil fortelle deg at du ikke er i stand til å kontrollere dine tanker, men det er ikke sant.

Bibelen sier at vi kan, og jeg vet at vi kan. Vi kan ta tanker til fange, men vi må også velge å gjøre det i lydighet mot Kristus.

Du har valget mellom å ta de til fange eller ikke.

Hvordan djevelen snakker til oss?

Mange blir redde når de hører at djevelen kan tale til oss.

La meg bare si at det er få som har hørt djevelen direkte, men når vi snakker om djevelen her, snakker vi om hans rike og maktene, verdens herskere i dette mørket, og ondskapens åndehær i himmelrommet. (Efeserne 6:12)

Og disse maktene og myndigheter er faktisk onde ånder, og er en del av djevelens hær, og denne virkeligheten vil gi oss tanker, ord og ideer, og snakke til oss.

I Bibelen kan vi konkret se at djevelen snakket eller ga tanker til folk.

Han kunne gi tanker til Peter (se Mark 8:33), han snakket med Adam og Eva i Edens hage og djevelen fristet Jesus og snakket med Han ved en rekke anledninger, som da Han var 40 dager i ørkenen (Matt 4) og i Getsemane.

Bibelen viser oss ikke direkte hvordan djevelen talte til Jesus, men jeg tror det var i tankene og på et åndelig nivå.

Ikke dine tanker

Visste du at mange av dine tanker ikke er dine tanker?

Jeg vet ikke om du har erfaringer med et en negativ tanke kom plutselig fra ingensteds fra? Men jeg har, og jeg tror du har hatt det også.

For rundt 10 år siden, da jeg begynte å se dette jeg sanker til deg om her, var jeg på et kjøpesenter her jeg jobber i Thailand, da jeg så en politimann med en pistol i beltet.

Plutselig kom en tanke kom til meg som «sa»: *Ta pistolen hans*. Min første reaksjon var fordømmelse: *Hvordan kan jeg ha en slik en dum tanke, jeg som er en som underviser Guds ord. Hvordan kan jeg ha en slik tanke?* Den neste følelser jeg hadde var frykt. Jeg tenkte: *Hva ville ha skjedd hvis jeg virkelig hadde fulgt denne tanken? Ville jeg bli satt i fengsel i flere år, og hva ville ha skjedd med min tjeneste?*

Eller kanskje holder jeg på å gå fra forstanden og blir snart lagt inn på psykiatrisk sykehus, siden jeg fikk en slik tanke?

Men så husket jeg: *Hei dette var ikke min tanke, men det var min fiende som hadde sendt denne tanken*. Da jeg oppdaget dette forsvant all fordømmelse og frykt.

Forresten, så gav ikke djevelen meg denne tanken fordi han trodde at jeg ville gjøre det, men han håpte at jeg ville få fordømmelse og frykt av dem.

Og dette er ofte tilfellet når djevelen gir oss tanker: Han vil at vi skal bli fordømte og redde.

Våre tanker har tre kilder.

Våre tanker har tre kilder og de tre kildene er: Våre egne tanker, Guds tanker og tanker fra djevelen.

Vår oppgave er å skjelne hvilke tanker som er fra Gud og hvilke som er fra djevelen, og så få våre tanker på linje med Guds tanker. Vi må rive ned løgntanker fra mørkets rike, og omvende våre tanker slik at de er på linje med Guds sannheter.

Det er ikke så lett som det kan høres ut, og du har sikkert opplevd det også, men jeg vil prøve å hjelpe deg på vei.

Det jeg ønsker er å hjelpe deg å gjøre, er å skjelne mellom hva som er fra deg, hva som er av Gud og hva som er fra djevelen. (Heb 5:14) Vi må skjelne mellom hva som er av Gud og hva som ikke er det. For fienden har fått deg til å tro mange av hans tanker og løgner, og han har sagt at det var Gud eller deg selv da du hadde en fordømmende eller negativ tanke.

Husk at selv om du kan gjøre onde ting, er ikke du ond.

Når du blir fristet: Hvor kommer disse tankene fra? De kommer ikke fra Gud, og de kommer ikke fra deg, de kommer fra onde ånder. Og du kan også ha en gal programmering fra din gamle natur, kjødet. Det er gammelt tankegods som ikke tilhører din nye skapning.

Ofte anklager djevelen deg og sier: *Hvordan kunne du tenke disse syndige tanker, skam deg!*

Men disse tanker er jo ikke fra deg i det hele tatt, det var faktisk han som hadde gitt deg dem først, og etterpå fordømte han deg. Djevelen er veldig listig.

Din oppgave er å skille, og finne ut hvilke tanker som er fra Gud, deg selv, eller djevelen. Og hvis du finner ut at en tanke er mot kunnskapen om hvem Gud er, så er det også din oppgave å rive dem ned eller stå opp imot disse tankene.

Hvis du er i enighet med de tanker som ikke er fra Gud, trenger du å omvende (forandre dine tanker, jeg vil snakke mer om omvendelse i neste kapittel) fra dem.

Husk at Gud vil bruke tankene dine til å sette deg fri, men djevelen vil også bruke tanker dine, men da for å binde deg.

Som sagt trenger vi å være over våkne om at vi har en fiende som ønsker å brøle til deg, men det er kun hva han kan gjøre: Prøve å brøle og skremme deg, men Peter oppfordrer oss til å stå ham imot, faste i troen på at hva Gud har sagt er sant!

1Pet 5:8-9

8 Vær edrue, våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve og søker noen han kan oppsluke.

9 Stå ham imot, faste i troen!

Hva er sann omvendelse?

For å bli fri og oppleve gjenopprettelse er omvendelse veldig viktig, det er faktisk helt avgjørende i din åndelige kamp og kampen om ditt sinn!

Men hva er egentlig omvendelse?

En løgn som djevelen vil ha deg til å tro på er at omvendelse er forbundet med noe negativt, for vi tror det handler om anger, føle seg skamfull og et løfte om bot og bedring (et løfte som vi innerst inne kanskje vet vi ikke aldri helt klarer).

Synd vi gjør kan føre til skam, skyldfølelse, fordømmelse og anger, men dette i seg selv har ingen ting med omvendelse å gjøre.

Det kan kanskje føre til omvendelse eller et ønske om det, men det er ikke omvendelse i seg selv.

En person kan angre på det han har gjort, men det betyr ikke nødvendigvis at han har omvendt seg.

Definisjonen på omvendelse

Her er definisjonen på på orden omvendelse (eng. repent) fra greske:

g3340. μετανοέω *metanoēō*; *to think differently or afterwards, i.e. reconsider (morally, feel compunction)*:

to change one's mind, i.e. to repent.

Så omvendelse betyr rett og slett: Tenk annerledes, forandre den måten du tenker på.

I alle norske oversettelser bortsett fra Bibelen 2011, har de oversatt:

Apg 3:19 (eBibelen – Guds Ord)

19 Derfor, få et nytt sinn og vend om,..

Det samme ordet er brukt her:

Apg 2:38 (eBibelen – Guds Ord)

38 Da sa Peter til dem: "Omvend dere, og enhver av dere må bli døpt i Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse..."

Paulus bruker igjen dette ordet i Apostlenes gjerninger kapittel 17, der han har sin tale for hedninger i Athen.

Apg 17:30

30 Sannelig, disse uvitenhetens tider har Gud båret over med, men nå befaler Han at alle mennesker alle steder skal omvende seg.

Få et nytt sinn, forandre sine tanker.

Så ordet *metanoēō* betyr å få et nytt sinn (fatt et annet sinn i noen oversettelser), eller tenk på en ny måte, som brukt her i Apg 3:19.

Jeg ønsker bare å komme med en anmerkning her:

Jeg tror av og til at noen oversettelser kan gjøre feil, derfor er det bra å sammenligne oversettelser. For hvis du slår opp Apg. 3:19 i Bibelen av 2011 vil du se at de har brukt ordet *angre istedenfor*; få et nytt sinn. Som jeg har forklart, og som vi så utifra det greske ordet som er brukt, er dette ikke korrekt oversatt, men det er slik mange tenker: At omvendelse har med anger og bot og bedring å gjøre.

Ordet *metanoēō* betyr kun dette: Få (fatt) et annet sinn, eller tenk på en ny måte, og det er mest brukte når det snakkes om omvendelse i det nye testamentet.

Vende om

I Apg 3:19 har også med et annet ord som betyr vend om, (Derfor, få et nytt sinn og vend om..) men dette er ikke ordet *metanoēō*, men ordet *epistrephō*:

g1994. ἐπιστρέφω epistrephō; to revert (literally, figuratively or morally): come (go) again, convert, (re-)turn (about, again).

AV (39) - turn, be converted, return, turn about, turn again

Så dette ordet betyr å snu om eller bli konvertert.

Finn ut hva som er sant!

Jeg er enig i at omvendelse inneholder dette med å snu om (vende om), men det handler først og fremst om å forandre sine tanker. Når du gjenkjenner en løgn så må du først og fremst velge å tro hva som er sant, og du snur deg da fra løgnen og til sannheten.

Fokuset på omvendelsen er ikke hva som er galt, men å gjenkjenne hva som er sant, for du kan ikke vend om til noe som du ikke tror er sant!

Jesus sa: John 8:32 (eBibelen – Guds Ord)

32 Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri.”

Omvendelse er en nøkkel til å bli fri, men vi kan ikke bli fri før vi vet hva vi skal vende om til, som sagt: Vi må først kjenne sannheten, også vil sannheten sette oss fri.

En underliggende løgn

Når vi gjør synd, gjør vi det ofte fordi vi tror en underliggende løgn.

Jeg snakker ikke om at du ikke vet at du gjør en synd når du gjør synden, det vi kaller: En ubevisst synd, jeg tror de fleste vet at de gjør noe galt når de gjør det, de bevisst vet at det er en synd, men det gale vi gjør kommer ofte av en underliggende løgn.

Ta et eksempel om det å falle i vanen å drikke seg full. Vi vet sannheten om at dette er galt, men hvorfor sitter vi fremdeles fast i det?

Grunnen er i stor grad: Vi ønsker å fylle et tomrom vi har på innsiden; det å bli elsket og akseptert, og å vite at vi har en hensikt og verdi.

Dette er en stor underliggende årsak til alkoholisme og all avhengighet.

Så for å kunne omvende seg helt fra avhengighet, trenger man å vite sannheten om sin verdi, at man er elsket og at livet har en hensikt.

Det kan ta tid å rive ned løgner, så omvendelse er i stor grad en daglig prosess, og jeg personlig omvender meg flere ganger om dagen. Det vil si: Jeg oppdager mer og mer sannheter om hvem Gud er, om hans kjærlighet og hvem jeg er og jeg fornyer mine tanker rundt dette.

Jeg ønsker å gjenta dette: Omvendelse handler ikke om anger og et løfte om bot og bedring, som mange tror, men å oppdage mer og mer sannheten og snu seg til den.

Sann omvendelse

Sann omvendelse er å være enig med Gud og hva Han har sagt er sant.

Hvis du har trodd en løgn, bestem deg for å tro hva Gud sier er sant istedenfor. Hvis djevelen sier du er en ussel syndefull skapning, som bare er tilbøyelig til å synde, omvend deg fra det, ved å si: Dette er ikke hva Gud sier om meg! Han sier jeg er verdifull, og jeg er hellig og rettferdig.

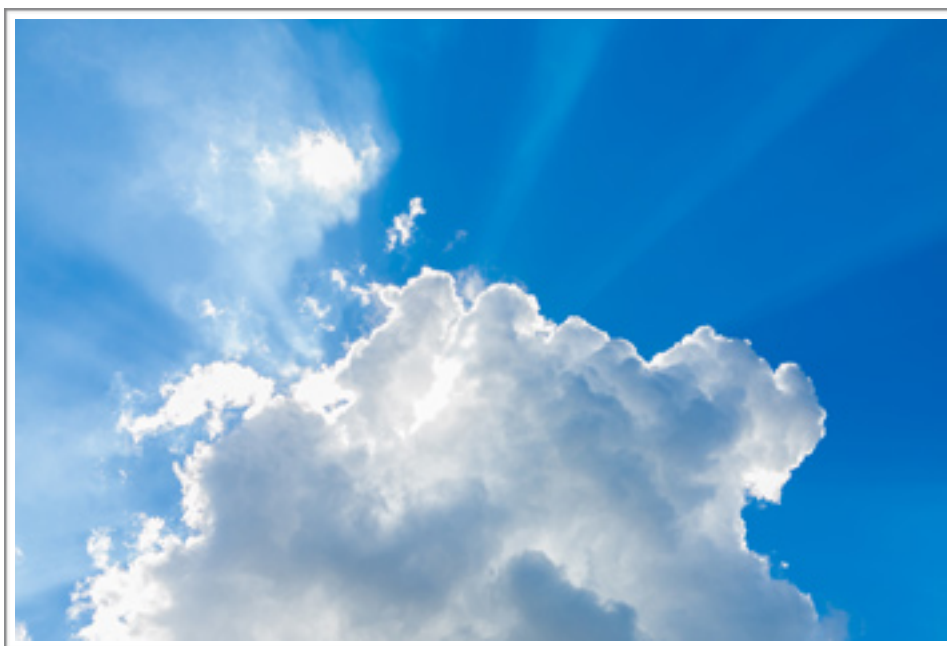
I Jakob så står det:

Jak 4:7 (eBibelen – Guds Ord)

7 Underordne dere derfor under Gud! Stå djevelen imot, og han vil flykte fra dere.

Du underordner deg Gud når du er enig i hva han sier er sant. Da vil du også stå djevelen imot, og han vil flykte fra deg.

Når er jeg tilgitt?

Er jeg tilgitt hvis jeg har glemt å bekjenne en synd? Hvis jeg har bekjent en synd, er jeg da bare tilgitt til jeg gjør neste synd, og har bedt om tilgivelse? Har Gud tilgitt meg bare de syndene jeg har husket på å bekjenne? Hører Gud mine bønner hvis jeg ikke har tilgitt, eller glemt å tilgi noen?

Jeg vet det er mange kristne som er redd for at de kanskje ikke er tilgitt, og mange tenker på hva Jesus sa i bergprekenen i Matteus, der Jesus sier at Gud kan ikke tilgi deg, før du har tilgitt andre (perfekt).

Du kan være redd for at du kanskje ikke helt har tilgitt alle som har såret deg, og at Gud da ikke vil høre på din bønn, eller det kan være at Gud fullstendig vil avvise deg hvis du ikke har tilgitt perfekt, og det er faktisk nettopp dette Jesus konkret sier i Matteus 6:15, selv om mange prøver å bortforklare det med at det handler om en hjerte-holding eller at det ikke er bokstavelig.

Men hvis vi skal ta Jesus sine ord bokstavelig, så vil det med andre ord si at vi enten mister frelsen hver gang vi blir opprørte og sinte på noen, eller når du holder på sinne eller bitterhet mot noen.

Så dette er faktisk umulig, men hvordan kan vi da bli tilgitt?

Er jeg tilgitt hvis jeg har glemt å bekjenne en synd? Hvis jeg har bekjent en synd, er jeg da bare tilgitt til jeg gjør neste synd, og har bedt om tilgivelse? Har Gud tilgitt meg bare de syndene jeg har husket på å bekjenne? Hører Gud mine bønner hvis jeg ikke har tilgitt, eller glemt å tilgi noen?

Jeg vet det er mange kristne som er redd for at de kanskje ikke er tilgitt, og mange tenker på hva Jesus sa i bergprekenen i Matteus, der Jesus sier at Gud kan ikke tilgi deg, før du har tilgitt andre (perfekt).

Du kan være redd for at du kanskje ikke helt har tilgitt alle som har såret deg, og at Gud da ikke vil høre på din bønn, eller det kan være at Gud fullstendig vil avvise deg hvis du ikke har tilgitt perfekt, og det er faktisk nettopp dette Jesus konkret sier i Matteus 6:15, selv om

mange prøver å bortforklare det med at det handler om en hjerte-holding eller at det ikke er bokstavelig.

Men hvis vi skal ta Jesus sine ord bokstavelig, så vil det med andre ord si at vi enten mister frelsen hver gang vi blir opprørte og sinte på noen, eller når du holder på sinne eller bitterhet mot noen.

Så dette er faktisk umulig, men hvordan kan vi bli tilgitt da?

Når det gjelder tilgivelse for våre synder er det en del som tror dette: Jeg er tilgitt kun til jeg gjør den neste synden, og da må jeg be om tilgivelse igjen og bli tilgitt. Noen vil bruke åndelig uttrykk som: Vi må legge det under "blodet" igjen. Dette vil si at jeg kun er tilgitt til jeg gjør den neste synden.

Hvis dette var sant er jeg kun tilgitt til jeg gjør den neste synden.

Denne frustrasjonen var det de i det gamle testamentet og de som levde under loven opplevde, men de hadde en løsning på dette:

Det var en prest som en gang om året som offeret bokker, kalver og okser og bar det inn i det aller helligste. Fysisk så var dette arken i templet, åndelig betydde det innfor Guds åsyn eller nærvær. De offeret dyrene på vegene av folkets synder, og de var da tilgitt for alle synder.

Dette pågikk år etter år, og de fikk tilgivelse for sine synder på denne måten.

Hvordan er dette i dag? I hvilken pakt lever vi under, og er det mer vanskeligere i dag å få en perfekt tilgivelse. Dette var et spørsmål Hebreerbrevets forfatter tok opp. Han stilte egentlig spørsmålet: Hvilken pakt lever vi under? Er det en bedre eller dårligere pakt? Hele Hebreerbrevet sitt hovedtema, og svaret er dette: Vi er i en mye, mye bedre pakt!

Derfor sier han:

Heb 8:6

Men nå har Han fått en mye høyere prestetjeneste, ettersom Han også er Mellommann for en bedre pakt, en som ble grunnlagt på bedre løfter.

Heb 9:12-14

Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod, gikk Han inn i Det Aller Helligste én gang for alle og fant en evig forløsning.

For om blodet av okser og bukker og asken av en kvige helliger til kjødets renhet når det blir stenket på de urene,

hvor mye mer skal ikke da Kristi blod, Han som ved en evig Ånd bar seg selv fram uten feil for Gud, rense deres samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene Den Levende Gud?

Gud holder ikke syndene opp imot deg

Hvis du går rundt igjen og igjen tenker på det som noen gjorde mot deg, og kanskje snakker om det med andre i tillegg. Eller du bringer det opp hver gang den samme personen gjør en annen ting som sårer deg, vil du egentlig holde opp en liste over gale ting de har gjort mot deg, og du er ikke helt villig til å gi slipp på det de har gjort, og da har du ikke tilgitt!

Hvis Gud var slik ville han gått imot seg og sin karakter og han ville ha syndet, for han ville holde på det onde mot deg og ikke tilgitt, men loven var slik: Den holdt synden opp imot deg til den var sonet for. Husk: loven gave ikke det sanne bilde av Gud

Også: Hvis Gud holdt dine synder opp imot deg til du har bekjent dem eller tilgitt andre, vil du egentlig ikke ha vært kristen inntil du har tilgitt eller bekjent dem, og er det slik?

Nei, for hva er Jesus sitt poeng, for eksempel i Bergprekenen?

Noen tror det er en oppskrift på hvordan vi skal leve som kristen, men jeg tror ikke det var det Jesus ville formidle. Jeg tror så absolutt dette er standarden for et hellig liv, men hvem kan nå opp til den?

Mange tenker at hvis vi klarer det sånn noen lunde, så har vi evig liv. Men når er bra, bra nok?

Å følge etter det Jesus sier i bergprekenen er helt umulig, og det var Jesus sitt store poeng. Ingen kan nå opp til den, det er fullstendig umulig, og igjen: Det er Jesus sitt hovedtema!

Jesus forkynner faktisk loven på steroider, hans hensikt er å vise at alle trenger en frelser og at loven ikke kunne frelse noen.

Bibelen er ikke en lovbok som er skrevet for at vi skal prøve å leve etter den så godt som mulig.

Nei! Bibelen handler om Gud og hans sønn Jesus Kristus, som har gjort det mulig for oss å ha et nært fellesskap med ham, og vi får ikke dette nære fellesskapet ved en regel bok.

Det Gud er ute etter er fellesskap med deg! Det er det han ønsker først av alt.

Og spørsmålet er egentlig: Hvem er jeg? Og hvem tilhører jeg?

Paulus ville ha motsagt Jesus

Hvis du tror at bergprekenen var mulig å følge, som å tilgi perfekt, motsier Paulus faktisk det Jesus sa i Bergprekenen. Jesus sa: Hvis ikke du tilgir, vil ikke min himmelske far tilgi dere, og loven, som ble gitt ved Moses, sa dette! Men så sier Paulus:

Ef 4:32 (eBibelen – Guds Ord)

32 Og vær gode mot hverandre, vær ømhjertet og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus.

Her sier Paulus: Jesus har allerede tilgitt dere, da tilgi hverandre.

Dette er kontrasten mellom loven og nåden:

Loven sier: Du må kunne tilgi perfekt, før Gud (eller jeg) kan tilgi deg.

Nåden sier: Du er tilgitt, derfor kan du også tilgi andre.

Loven vil gi deg noe som er umulig å gjøre, mens nåden vil hjelpe deg i det som er umulige.

Jeg har drevet med disippelgjøring i over 25 år, og jeg har sett hvordan noen prøver å følge Jesus sin ord i Bergprekenen om at vi må tilgi perfekt, før vi kan gi tilgivelse til de andre.

De tenker: De må først komme til meg å bekjenne det gale de har gjort, be om tilgivelse og vise anger, før jeg vil tilgi dem.

De tror at Gud er slik, for de tar Jesus sine ord ut av sin sammenheng.

Kan jeg si deg en ting? Jeg har sett dette i praksis flere ganger, og dette fungerer veldig dårlig og skaper ikke gjenopprettelse, forsoning, enhet og harmoni blant oss, tvert imot, denne loviske tankegangen splitter!

Loven vil gjøre deg hard og bitter, og den vil holde en liste over alle gale ting du har gjort imot den. Ikke det at loven et synd i seg selv, men fordi den er perfekt og en standar for perfeksjonisme, fører den ofte til fariseernes store synd: Dømme og fordømme andre (så kalt: Dømmesyke).

Jeg vet ikke om du ser det? Men loven jobber imot sin hensikt her, den vil holde opp det onde vi har gjort imot den, og den er nådeløs og tilgir ikke. Den vil gjøre oss opprørske og vi vil faktisk begynne å gjøre akkurat det den sier vi ikke skal gjøre.

Når vi ser at vi ikke er under loven og vi tilgir, det vil si: Vi betingelsesløst gir slipp på bitterheten og sinne som vi har imot de som har såret oss, og vi gir slipp på listen over alt de har såret oss med, så kan forsoning, enhet og harmoni gjenopprettes, og vi opererer da under nåden.

Noen skriftsteder til som sier veldig klart at vi er tilgitt.

Kol 2:13 (eBibelen – Guds Ord)

13 Og dere som var døde i deres overtredelser og uomskårne kjød, har Han gjort levende sammen med Ham. Og Han har tilgitt dere alle overtredelsene,

1 Joh 2:1-2 (eBibelen – Guds Ord)

1 Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en Talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den rettferdige.

2 Og Han er Selv soningen for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens.

1 Joh 2:12 (Bokmål)

12 Dere barn, jeg skriver til dere fordi dere har fått syndene tilgitt for hans navns skyld.

2Kor 5:19

For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss

Hva vil det si at han har forsonet verden med seg selv: Jo han har tilgitt!

Hva vil det si at han ikke tilregner oss vår synd(misgjerninger): Jo vi er tilgitt!

Hva med 1Joh 1:9? Må vi konstant huske på å be om tilgivelse for å forbli tilgitt

Hva med første Johannes brev der det står at Gud ikke tilgir oss før vi har bekjent vår synd? Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

Dette er ett skriftsted mange bruker for å forklare at Gud ikke har tilgitt oss før vi har gjort opp for vår synd og bedt om tilgivelse.

Det kan virke som, når vi leser dette, at Gud bare har tilgitt oss til vi gjør neste synd, og at vi konstant må huske på å be om tilgivelse for å forbli tilgitt, men er dette slik?

Jeg vil gi deg en kort forklaring på dette brevet.

1 Joh 1:5 - 2:2 (eBibelen – Guds Ord)

5 Dette er det budskapet som vi har hørt av Ham og som vi forkynner dere, at Gud er lys, og i Ham finnes det ikke noe mørke.

6 Hvis vi sier at vi har samfunn med Ham, og vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sannheten.

7 Men hvis vi vandrer i lyset, slik Han Selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu Kristi, Hans Sønnns blod renser oss fra all synd.

8 Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss.

9 Hvis vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

10 Hvis vi sier at vi ikke har syndet, gjør vi Ham til en løgner, og Hans ord er ikke i oss.

2:1-2

1 Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en Talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den rettferdige.

2 Og Han er Selv soningen for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens.

På sett og vis kan det virke som Johannes motsier seg selv litt selv her:

I 1:9 kan det virke som han setter en betingelse for tilgivelsen, mens i 2:2 så sier han at Jesus er en soning for alle våre synder, og ikke bare de kristnes, men alle i hele verden. Det at han har sonet for dem betyr at han ikke holder våre syndene opp imot oss lenger, han har tilgitt oss.

Så hvordan henger dette sammen?

Det som er viktig er å se på er bakgrunnen til hvorfor Johannes skrev dette brevet! Hvem var brevet skrevet til? Du kan studere og se at han skrev det imot en vranglære. Hvilken vranglære var det han skrev imot?

De aller fleste teologer er enige om at dette brevet ble skrevet til mennesker som var påvirket av en tankegang fra gnostisismen. Gnostikere trodde at det ikke var noe som konkret het synd, og at Jesus ikke hadde kommet i kjøtt og blod.

De separerte også det åndelige fra materie og sa at alt åndelig er godt, men alt fysisk er ondt.

Gnostikere trodde de ikke hadde noe synd, og at synd ikke egentlig eksisterte.

Fordi de bare levde i det åndelige, var synd ikke reelt.

Siden gnostikere ikke trodde og fornektet at Jesus hadde kommet i kjøtt og blod, trodde de heller ikke på at hans blod renses oss fra all synd. De forkastet dermed det Jesus gjorde på korset. Det er derfor Johannes skriver dette brevet, for dette var en rimelig forførende og en helt gal lære, en vranglære.

Derfor er det Johannes understreker viktigheten av å ha en erkjenner og bekjennelse av at synd fremdeles eksisterer.

Det handler her også om et forhold til Gud, og det er fortsatt viktig å se synd for hva den er, og at den fremdeles ønsket å skille oss fra Gud. Så, ja gjenkjenner synd, og det å vite at hans blod renses oss fra all urettferdighet er viktig.

Johannes kontraster mørke med lys her, og fellesskap med Gud og utenfor fellesskap med Gud. Hvis du er i mørke og er uten fellesskap med Gud, hva er du da? Jo du er ikke en kristen.

Så noen av de personene Johannes skriver til i sitt brev (noe som tydelig kommer frem senere i brevet også, han sier til og med at de har antikrist sin ånd), de er ikke kristne.

De trodde at de var det, men fordi denne gnostiske tankegangen hadde forført dem så mye, den som sa at det var ikke var noe som het synd, erkjente de heller ikke at de hadde det, og de var dermed ikke i fellesskap med Gud.

Dette skriftstedet handlet ikke om at vi som kristne er nødt til hver dag å bekjenne alle våre synder, for å opprettholde eller få tilgivelse for dem igjen. Eller en slags formel for åndelig renselse fra synd, da ville det være å legge seg under loven igjen, men din synd er tilgitt og sonet for allerede! Dette er det så mange skriftsteder som sier, og jeg har allerede vist deg flere.

Hvis det Johannes sier her hadde vært en formel for renselse av synd, ville han ha motsagt både Paulus og Hebreerbrevet.

Husk at du på ingen måte selv trenger å sone for din synd, som at du må føle deg fordømt og gå igjennom en lang liste med bekjennelser, og virkelig bevise for Gud at du har omvendt deg og mener alvor denne gangen.

Den et sonet for, du kan bare ta imot og leve i tilgivelsen! Den er helt gratis.

Det er ingen ting galt med å erkjenne at vi har gjort noe galt, og det er heller ikke galt å bekjenne våre synder til hverandre, (ei heller til Gud) så vi kan be for hverandre og bli helbredet. I forhold med hverandre så er dette viktig, og det vil helbrede våre forhold til hverandre. Jakob snakker om dette i Jakob 5:16).

Bekjenne betyr egentlig å være enig med, så når du bekjenner noe så er du enig med Gud i det. Du sier rett og slett til Gud: Du har rett!

Så hvis du bekjenner din synd, så er du enig med Gud at det var en synd. Men det finnes ingen formel eller bønn du må be før du er rensset og ren igjen.

Dessverre har mange kristne brukt 1Joh 1:9 som en formel når vi har syndet, og tror at det er på denne måte Jesus igjen og igjen skal rense oss fra vår synd. Men som sagt, hvis vi tror dette, så legger vi oss bare under loven igjen, for det var akkurat det de gjorde under lovens tid. Som også nevnt tidligere så måtte de hvert år ofre dyr for å få syndenes forlatelse for alle syndene de hadde begått det foregående år.

Disse trengte faktisk bare å gjøre det en gang om året, men mange kristne i dag tror at de må gjøre det flere ganger dagelig. Hvis det var slik, da var det gamle systemet mye bedre, for da trengte vi bare å gjøre det en gang om året, ikke hundre ganger daglig. Heldigvis er vi kommer under en ny og bedre pakt, der Jesus sitt blod har sonet for din synd, en gang for alle!

Heb 9:25 -26(eBibelen – Guds Ord)

25 ikke slik at Han skulle ofre Seg Selv flere ganger, slik ypperstepresten går inn i Det Aller Helligste hvert år med en annens blod.

26 Da måtte Han ha lidet mange ganger siden verdens grunnleggelse. Men nå, én gang ved tidsaldrenes slutt, er Han åpenbart for å ta bort synden ved å gi Seg Selv som offer.

Heb 10:1-4

1 For loven, som bare har en skygge av de kommende goder og ikke selve tingenes egen skikkelse, kan aldri med disse samme ofrene, som de stadig ofrer år etter år, gjøre dem fullkomne som bærer dem fram.

2 For ville de ikke da ha sluttet med å bære ofrene fram? For de som hadde del i denne tjenesten, og som én gang var rensset, ville da ikke lenger ha synd på samvittigheten.

3 Men i disse ofringene ligger det hvert år en påminnelse om synder.

4 For det er ikke mulig at blodet av okser og bukker kan ta bort synder.

Heb 10:10 (eBibelen – Guds Ord)

10 Ved denne viljen er vi blitt helliget ved ofringen av Jesu Kristi legeme én gang for alle.

Heb 10:14 (eBibelen – Guds Ord)

14 For ved ett offer har Han for all evighet gjort dem fullkomne som blir helliget.

Heb 10:18-19 (eBibelen – Guds Ord)

18 Der det er tilgivelse for disse, behøves det ikke lenger noe offer for synd.

19 Derfor, brødre, har vi frimodighet til å gå inn i helligdommen ved Jesu blod.

Mange kristne, og jeg var en av dem i mange år, sier på ene siden: Ja Jesus sonet for vår synd, han tilgav oss alle våre syndene da han døde på korset, og vi henviser til mange skriftsteder som viser veldig klart at Jesus allerede har tilgitt våre synder (som blant annet skriftstedene over), til og med før vi ble kristne. Men så trekker vi frem 1Joh 1:9, og sier at vi trenger allikevel å bli rensset for vår synd hver dag, og hver gang vi har gjort en synd, og

vi må være nøye med å bekjenne alle ting som vi tror eller vet er en synd, før han igjen kan rense oss fra den? Ved å si dette motsier vi egentlig ett av Bibelen kjerne-budskap.

Det eneste skriftstedet mange kristen bruker i dag for at vi må bekjenne vår synd før han kan tilgi oss og at du ikke helt har blitt renset for din synd (siden du har gjort det igjen), før du har bekjent hver eneste lite overtredelse du har gjort, er 1Joh 1:9, og som vi har sett på er dette det eneste skriftstedet, og den er tatt ut av sin sammenheng.

Husk dette: Du er tilgitt!

Hvis du ikke er en kristen er det viktig å se hva synd er, og ta imot tilgivelsen. Men den er der, og den er tilgjengelig for alle som tror og ønsker å ta den imot!

Hvis du er en kristen, bare ta den imot igjen. Husk også at du er i et forhold med Gud, så hvorfor ikke leve i lyset med ditt liv? Han vet jo alt allerede, hvorfor gjøre som Adam, gå å gjemme seg for Gud når du har gjort noe galt. Gud er ikke sint på deg, og han har allerede tilgitt!